

ΑΝΆΦΕΝΤΟΣ

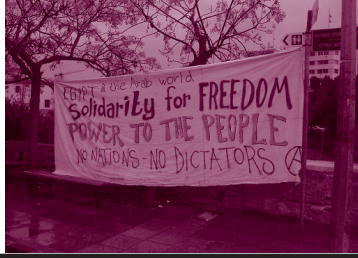
τιμή: 1 ευρώ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ-ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | ΤΕΥΧΟΣ 1 | ΜΑΡΤΗΣ 2011

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΑ

νέα και αντιπληροφόρηση από τον κυπριακό χώρο

Σελ. 2

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ &

ΔΡΑΣΕΙΣ Σελ. 2

του αντιεξουσιαστικού χώρου

ΔΙΕΘΝΗ Σελ. 3-5

νέα και αντιπληροφόρηση για το διεθνές αναρχικό κίνημα και όχι μόνο

ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Το κυπριακό πρόβλημα μέσα από μια αναρχική σκοπιά

Σελ. 5

Γιατί οι πολιτικοί αγαπούν το κυπριακό;
Κείμενο της ένωσης αναρχικών για το θέμα

Στείλτε ιδέες, άρθρα, ειδήσεις και άλλα στο enosi_anarxikon@riseup.net

ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΑΡΑΒΙΚΟ ΚΟΣΜΟ

συζήτηση με αιγύπτιο αναρχικό και χρονολόγιο για το μήνα Φλεβάρη

Σελ. 3-4

ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΚΗΑΛΙΔ ΜΑΗΜΟΟ

ενημέρωση, σχολιασμός, καθώς και δράσεις που ακολούθησαν

Σελ. 2

Ανάφεντος σημαίνει χωρίς αφέντη και το συναντούμε στην κυπριακή τοπολαλιά. Ανάφεντος λεγόταν και η πρώτη αναρχική ομάδα στην Κύπρο που δημιουργήθηκε στις αρχές του '80. Η εφημερίδα ανάφεντος εκδίδεται σε μηνιαία βάση από την ένωση αναρχικών και αποτελεί όργανο αντιπληροφόρησης και διάδοσης των ελευθεριακών ιδεών. Το πρώτο τεύχος τυπώθηκε σε 600 αντίτυπα και κυκλοφορεί σε επιλεγμένα στέκια, καφενειά, περίπτερα. Η μορφή της, η διανομή και γενικά όλη η διαδικασία βρίσκεται προς το παρόν σε πειραματικό στάδιο.

ΜΗΠΩΣ...

είναι καιρός για αυτοοργάνωση στην Κύπρο; Σελ. 6

ΛΥΚΕΙΟ ΒΕΡΓΙΝΑΣ

Σκέψεις τζιαι καπνός...

και

Για τα πραγματικά αίτια πίσω από τη ρατσιστική επίθεση

Σελ. 6-7

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Η ιστορία της μαύρης σημαίας

Σελ. 8

“ Για το θάνατο του Khalid Mahmood

31/1 - Σκοτώνεται ο 54άχρονος Χαλίτ Μαχμούτ από το Πακιστάν, πέφτοντας απ'τον 1ο όροφο όπου διέμενε για να αποφύγει την σύλληψη του από μπάτσους του YAM. Ο Χαλίτ ήταν μετανάστες χωρίς χαρτιά.

3/2 - Ανάρτηση πανό από συντρόφους στο σπίτι που πέθανε ο Khalid Mahmood μετά από έφοδο της αστυνομίας. Το πανό έγραφε «ΕΔΩ ΠΕΘΑΝΕ Ο ΧΑΛΙΤ ΜΑΧΜΟΥΤ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΦΟΔΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ»

6/2 - Παρέμβαση για τον θάνατο του Khalid Mahmood. Το μεσημέρι, σύντροφοι και συντρόφισσες κάναμε βόλτα στο πάρκο απέναντι απ'το παλιό νοσοκομείο και στην αφετηρία των λεωφορείων όπου μοιράσαμε το δελτίο για τον θάνατο του Khalid Mahmood. Πολλοί ήταν αυτοί που ανταποκριθήκαν θετικά, μιλίσαμε, εκφράστηκαν ανσυχίες και ανάγκη για κοινούς αγώνες.

Ακολουθεί το κείμενο που μοιράστηκε:

Την περασμένη Κυριακή 31 Γενάρη σκοτώθηκε ο 54άχρονος Χαλίτ Μαχμούτ όταν εισέβαλε αργά την νύχτα η αστυνομία στο σπίτι όπου διέμενε μαζί με τρεις άλλους. Ο Χαλίτ, μετανάστες χωρίς χαρτιά από το Πακιστάν, έπεσε από τον πρώτο όροφο

στην προσπάθεια του να αποφύγει την σύλληψη από αστυνομικούς του Immigration (YAM) που είχαν μπει στο σπίτι για έλεγχο. Τραυματίστηκε σοβαρά και πέθανε την άλλη μέρα στο νοσοκομείο. Περισσότερα σαν αυτό γίνονται συχνά στην Κύπρο, αν και σπάνια καταλήγουν με θάνατο.

Επειδή ήταν μετανάστες χωρίς χαρτιά, και επειδή στην 'δημοκρατία' που ζούμε θεωρείται 'παράνομος' και 'λσθραίος', προτίμησε να ρισκάρει την ζωή του παρά να χάσει την ελευθερία του. Σήμερα οι μετανάστες χωρίς χαρτιά ζουν τρομοκρατημένοι από την απειλή της σύλληψης και της απέλασης. Ζουν σαν να μην είναι ανθρώποι όπως τους υπόλοιπους, χωρίς να έχουν τα ίδια δικαιώματα. Την ίδια ώρα όμως τους εκμεταλλεύονται οι κύπριοι εργοδότες με εξασθλιωτικά χαμηλούς μισθούς και απάνθρωπες συνθήκες εργασίας αλλά ξέρουμε όλοι ότι η αστυνομία δεν κάνει εφόδους στα σπίτια των εργοδοτών. Τρομοκρατούν μόνο τους πιο αδύναμους και αδικημένους ανάμεσα μας και ειδικά τους μετανάστες χωρίς χαρτιά. Όλη αυτή

η κατάσταση συμφέρει τους εργοδότες, οι οποίοι πλουτίζουν από την μαύρη εργασία και από τον διαχωρισμό των μεταναστών σε 'παράνομους' και 'νόμιμους'.

Το παγκόσμιο σύστημα που ευθύνεται για την φτώχεια και καταπίεση σε χώρες όπως το Πακιστάν είναι το ίδιο παγκόσμιο σύστημα που προστατεύει τους εργοδότες και τρομοκρατεί τους εργαζόμενους εδώ στην Κύπρο. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε όλους τους καταπιεσμένους επειδή μόνο με την αλληλεγγύη μεταξύ μας μπορούμε να αυτοοργανωθούμε και να αντισταθούμε σε αυτό το σύστημα.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΡΑΙΟΣ

Ένωση Αναρχικών και Αλληλέγγυοι

Απόπειρα εκφοβισμού της ομάδας Μπαράκα

31/1 - Εθνικιστές μέλη της «νεολαίας των μαρτύρων στρατιωτών» (συνεχιστές της TMT), οργάνωσαν εκδήλωση έξω από το πολιτιστικό κέντρο Μπαράκα με σύνθημα «η Κύπρος είναι Τουρκική και Τουρκική θα μείνει». Αφόρμη στάθηκε το πανό που αναρτήθηκε λίγες μέρες πριν το οποίο έγραφε «Αγκυρα κάτω τα χέρια». (φωτο από κάτω)

Ενάντια στα σύνορα και στους στρατούς στη Λευκωσία

19/2 - διοργανώνεται πορεία ενάντια στους στρατούς και τα σύνορα. Προηγείται ποδηλατοπορεία στους δρόμους της Λευκωσίας. Η εκδήλωση ήταν δικοινωνική και συμμετείχαν Τ/Κ στην βόρεια πλευρά του οδοφράγματος με αίτημα την αποστρατικοποίηση της Λευκωσίας.

Ακολουθούν φωτογραφίες από την εκδήλωση (κάτω αριστερά, κάτω).

Νέα “ειδική” στρατιωτική θτεία

11/2 - Ψηφίστηκε ομόφωνα απ' όλα τα κόμματα η νέα ενοποιημένη νομοθεσία για την εθνική φρουρά. Η φυγοστρατία αντιμετωπίζεται πλέον με την ειδική θτεία και 32μηνη υποχρεωτική υπηρεσία στους στρατώνες, κάτω από στρατιωτική διοίκηση.

19/2 - Μετά το τέλος της εκδήλωσης ενάντια στα σύνορα και τους στρατούς, στις 6 μμ. πραγματοποιείται συνέλευση στην πλατεία φανερωμένης για το νέο νομοσχέδιο για το στρατό. Συζητήθηκαν προοπτικές και δράσεις ενάντια στην στρατεύση και τον милитарισμό.

Συγκρούσεις στο γραφείο ευημερίας (Λάρνακα)

10/2 - Παλαιστίνιοι πολιτικοί πρόσφυγες συνεχίζουν απ' τις 27/1 να κατασκηνώνουν στη περιοχή Μακένζη ζητώντας τον λόγο που καθυστερούσαν τα δημόσια βοηθήματα τους. Κατάληξαν στο γραφείο ευημερίας όπου και συγκρούστηκαν με την αστυνομία.

Επεισόδια στο Λύκειο Βεργίνας

17/2 - Επεισόδια στο λύκειο Βεργίνας στην Λάρνακα μεταξύ ε/κ και παλαιστίνιων μαθητών. Πενήντα εξωσχολικοί και 100 εσωσχολικοί επιτέθηκαν σε παλαιστίνιους μαθητές. «Αγανακτισμένοι πολίτες» πραγματοποίησαν πορεία με σύνθημα «παλαιστίνιο ψευδοπρόσφυγες». Ανάλυση για την ρατσιστική έξαρση μπορεί να βρεθεί στην σελίδα 7.

Ποινές φυλάκισης στους μπάτσους για την κακοποίηση των 2 φοιτητών

18/2 - Ποινές φυλάκισης αλλά με αναστολή από δύο μήνες μέχρι ένα χρόνο επιβλήθηκαν σε οκτώ αστυνομικούς, οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι για την υπόθεση ξυλοδαρμού των φοιτητών Μάρκου Παπαγεωργίου και Γιάννη Νικολάου τον Δεκέμβριο του 2005 στη Λεωφόρο Αρμενίας στη Λευκωσία.

Κάμπινγκ Πόλης Χρυσοχούς

1/2 - Καθυστερεί η υπογραφή της συμφωνίας μεταξύ του Τμήματος Δασών, του ΚΟΤ και του Δήμου Πόλης Χρυσοχούς για παραχώρηση του ευκαλυπτόνα ώστε να προχωρήσει η διαδικασία της αναβάθμισης του κατασκηνωτικού χώρου. Υπενθυμίζεται ότι έχει ήδη καταρτιστεί γενικό σχέδιο (master plan) για την ανάπλαση του κατασκηνωτικού χώρου στον ευκαλυπτόνα της Πόλης Χρυσοχούς το οποίο δεν έχει θεθεί υπόψη των ενδιαφερομένων πολιτών και οργανώσεων στα πλαίσια ενός διευρυμένου δημόσιου διάλογου. Ο Δήμος Πόλης Χρυσοχούς απαιτεί να προηγηθεί η υπογραφή της συμφωνίας μίσθωσης του χώρου πριν προχωρήσει σε διαδικασία δημόσιας ακρόασης. Εν τω μεταξύ τέλος Φεβρουαρίου λήγει το συμβόλαιο διαχείρισης του χώρου από τους ιδιώτες διαχειριστές και συνεπώς αυτόματα ο χώρος παραμένει ανεξέλεγκτος και αφύλακτος.

“ Αλληλεγγύη στους εξεγερμένους του αραβικού κόσμου

1/2 - Ανάρτηση πανό αλληλεγγύης στους εξεγερμένους λαούς σε Αίγυπτο και Τυνησία από σύντροφους/ισσες στα τείχη του Δημαρχείου Λευκωσίας με σύνθημα «NO MORE FASCIST REGIMES - SOLIDARITY TO THE PEOPLE OF EGYPT & TYNISIA»

Πορεία στην Αιγυπτιακή Πρεσβεία:

4/2 - Με πανό που έγραφε "Egypt and the Arab world. Solidarity for Freedom, Power to the people, No Nations - No Dictators" συγκεντρώθηκε το αντιεξουσιαστικό μπλόκ στο "ΟΧΙ", όπου και ενώθηκε με αυτό των Αιγυπτίων μέχρι την πρεσβεία. Έντονο το αίσθημα αλληλεγγύης και αδελφότητας, παλμός με συνθήματα όπως, "η αλληλεγγύη το όπλο των λαών - πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών", "one solution revolution", "power to the people" και άλλα πολλά στα Αραβικά. Μοιράστηκαν αρκετά κείμενα, ενώ υπήρξε ισχυρή αστυνόμευση στην αφετηρία και γύρω απ'τη πρεσβεία. Συμμετοχή σχετικά μικρή 80-100.

Κύκλος αυτομόρφωσης: βιβλιοπαρουσίαση και συζήτηση

4/2 - Βιβλιοπαρουσίαση στο στέκι Σαπφώς «το αλφαβητάρι του αναρχισμού - Α. Μπέρκμαν» και συζήτηση. Η εκδήλωση έγινε στα πλαίσια της αυτομόρφωσης από την Ένωση Αναρχικών.

Το πανό από την πορεία αλληλεγγύης στους εξεγερμένους της Αιγύπτου

Συγκέντρωση αλληλεγγύης, Αιγυπτιακή Πρεσβεία: 6/2 - Συγκέντρωση έξω από την Αιγυπτιακή πρεσβεία. Η συγκέντρωση έξω από την πρεσβεία της Αιγύπτου ήταν μικρή σε αριθμό (40 - 50 Αιγύπτιοι και αλληλέγγυοι αναρχικοί / αντιεξουσιαστές). Φωνάχτηκαν συνθήματα για την παραίτηση Μουμπάρακ και μοιράστηκαν φυλλάδια στα Αραβικά.

Αυτοοργανωμένο μαθητικό περιοδικό Σκαπούλα

10/2 - Κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος του αυτοοργανωμένου μαθητικού περιοδικού Σκαπούλα, και μοιράζεται δωρεάν (με ελεύθερη συνεισφορά) σε δρόμους και σχολεία της Λευκωσίας. Το περιοδικό διαθέτει και ιστοσελίδα σε κινηματικό σέρβερ, στο <http://skaroula.espivblogs.net/>

Για επικοινωνία υπάρχει το skaroula@espiv.net.

Αφισοκόλληση για Λίμνη Μαγκλή

24/2 - Αφισοκόλληση στους δρόμους του Αρχάγγελου και Λακατμεϊας για την λίμνη Μαγκλή. Η αφίσα γράφει « Η ΛΙΜΝΗ ΜΑΓΚΛΗ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΩΡΟΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥ - ΚΑΝΕΝΑΣ ΒΙΟΤΟΠΟΣ ΝΑ ΜΗ ΘΥΣΙΑΣΤΕΙ ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ - ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ»

Συνέντευξη με έναν αναρχικό στην πλατεία Ταχρίρ στο Κάιρο

Η ακόλουθη συνέντευξη πάρθηκε από Κούρδους συντρόφους από τη Γερμανία στις αρχές του φλεβάρη, και ενώ ακόμη μαινόταν η εξέγερση στην Αίγυπτο.

Πες μου το όνομά σου και από ποια οργάνωση είσαι.

Είμαι ο Νιντάλ Ταχρίρ από τη Black Flag (Μαύρη Σημασία) μια μικρή ομάδα αναρχοκομμουνιστών στην Αίγυπτο.

Ο κόσμος παρακολουθεί την Αίγυπτο και επίσης οργανώνει δράσεις αλληλεγγύης. Εντούτοις, λόγω του ότι το Διαδίκτυο έχει διακοπεί οι πληροφορίες αυτές είναι δύσκολο να βρεθούν. Μπορείς να μου πεις τι συνέβη στην Αίγυπτο την περασμένη εβδομάδα; Ποια είναι η προοπτική σας;

Η κατάσταση στην Αίγυπτο είναι πολύ κρίσιμη αυτή τη στιγμή. Ξεκινήσαμε με ένα κάλεσμα για μια ημέρα οργής εναντίον του καθεστώτος Μουμπάρακ στις 25 Ιανουαρίου. Κανείς δεν περίμενε ότι ένα τέτοιο κάλεσμα μπορεί να γίνει από μια χαλαρή ομάδα ή μια σελίδα στο Facebook. Δεν είμαστε πραγματικά οργανωμένοι και δεν «είμαστε όλοι Khalid Said». Ο Khalid Said ήταν ο νεαρός σκοτώθηκε από την αστυνομία του Μουμπάρακ στην Αλεξάνδρεια το περασμένο καλοκαίρι. Ήταν αυτή την Τρίτη που άρχισαν τα πάντα. Ήταν ο σπινθήρας που άναψε την πυρκαγιά.

Την Τρίτη αυτή έγιναν μεγάλες διαδηλώσεις σε κάθε αιγυπτιακή πόλη. Την Τετάρτη άρχισε η σφαγή, με την απόπειρα να διαλυθεί η καθιστική διαμαρτυρία στην πλατεία Ταχρίρ, την Τρίτη αργά το βράδυ και συνεχίστηκε τις επόμενες ημέρες. Ιδιαίτερα στην πόλη του Σουέζ, που έχει ιδιαίτερη αξία σε κάθε αιγυπτιακή καρδιά αφού ήταν το κέντρο της αντίστασης κατά του σιωνισμού το 1956 και το 1967. Στην ίδια περιοχή όπου πολέμησαν τα στρατεύματα του Σαρόν στον αιγυπτιο-ισραηλινό πόλεμο. Η αστυνομία του Μουμπάρακ έχει κάνει μια σφαγή, καθώς τουλάχιστον 4 άτομα σκοτώθηκαν και 100 τραυματίστηκαν, από βόμβες αερίου, σφαίρες από καουτσούκ και κανονικά πυρά. Επίσης χρησιμοποίησαν και μια παράξενη κίτρινη ουσία κατά των συγκεντρωμένων που μπορεί να είναι αέριο μουστάρδας.

Την Παρασκευή καλέστηκε η Jum'ah της Οργής. Jum'ah στα αραβικά είναι η Παρασκευή, που είναι το εθνικό Σαββατοκύριακο στην Αίγυπτο και σε πολλές ισλαμικές χώρες επίσης. Είναι ιερή ημέρα για το Ισλάμ λόγω των μεγάλων προσευκών αυτήν την ημέρα. Ονομάστηκε Προσευχή Jum'ah και είχαν προγραμματιστεί διαδηλώσεις μετά από αυτή την προσευχή.

Το μεσημέρι η αστυνομία προσπάθησε να εμποδίσει

τις πορείες με κάθε δύναμη και με βία, και έτσι έγιναν πολλές συγκρούσεις στο Κάιρο. (Στο κέντρο της πόλης, στο Matateyeh ανατολικά του Καΐρου) και σε όλη την Αίγυπτο, ειδικά στο Σουέζ, την Αλεξάνδρεια και τη Mahalla (στο Δέλτα, ένα από τα κέντρα της εργατικής τάξης). Από το μεσημέρι μέχρι το ηλιοβασίλεμα ο λαός διαδήλωνε στο Κάιρο, κάνοντας καθιστική διαμαρτυρία στην Πλατεία Ταχρίρ μέχρι την κατάργηση του καθεστώτος Μουμπάρακ, φωνάζοντας το σύνθημα «Ο λαός απαιτεί απομάκρυνση του καθεστώτος». Κατά το ηλιοβασίλεμα, γύρω στις 5 μ.μ., ο Μουμπάρακ ανακίνησε απαγόρευση της κυκλοφορίας αναπτύσσοντας το στρατό σε κάθε πόλη. Την απαγόρευση της κυκλοφορίας ακολούθησε μια καλά προγραμματισμένη και σχεδιασμένη απόσυρση της αστυνομίας, που αντικαταστάθηκε από εγκληματίες και κακοποιούς που ονομάζονται Βαίταγαγγαχ, και που απελευθερώθηκαν επίτηδες από πολλές αιγυπτιακές φυλακές για να τρομοκρατήσουν το λαό.

Ωστόσο, ούτε η αστυνομία ούτε τα πολλά στρατεύματα μπορούσαν να ελέγξουν τους δρόμους. Οι άνθρωποι φοβήθηκαν και ακολούθησε ένα μπαράζ ειδήσεων στα αιγυπτιακά τηλεοπτικά κανάλια, τα ραδιόφωνα και τις εφημερίδες, ότι σε πολλές πόλεις πλαστοσκόλογοι, κλέφτες και άλλοι ανοίγουν πυρ στο λαό. Έτσι οι άνθρωποι άρχισαν να οργανώνονται συγκροτώντας επιτροπές για να εξασφαλίσουν κάθε δρόμο. Ήταν ευπρόσδεκτο από το καθεστώς το ότι οι άνθρωποι φοβήθηκαν για την ασφάλεια στη χώρα, αλλά από ένα σημείο και μετά θα μπορούσαμε να ξεκινήσουμε από εδώ για να συγκροτήσουμε εργατικά συμβούλια.

Την Τετάρτη υπήρξαν συγκρούσεις μεταξύ των υποστηρικτών του Μουμπάρακ και των διαδηλωτών. Είναι αυτός ο σωστός τρόπος να το περιγράψω; Ποιοι είναι οι «υποστηρικτές Μουμπάρακ»; Πώς οι συγκρούσεις αυτές επηρεάζουν τη συμπεριφορά της μέσης αιγυπτιακής εργατικής τάξης;

Είναι απολύτως λάθος να τις αποκαλούμε συγκρούσεις μεταξύ των υποστηρικτών του Μουμπάρακ και των διαδηλωτών. Στη διαδήλωση των υποστηρικτών συμμετείχαν πολλοί Βαίταγαγγαχ και μυστική αστυνομία που επιτέθηκαν στους διαδηλωτές στην Πλατεία Ταχρίρ. Η επίθεση άρχισε αμέσως μετά την ομιλία του Μουμπάρακ και επίσης μετά την ομιλία του Ομπάμα.

Προσωπικά πιστεύω ότι ο Μουμπάρακ αισθάνεται σαν βόδι που το σφάζουν και προσπαθεί να ριζεί το αίμα του πάνω στους σφαγείς του. Αισθάνεται σαν το Νέρωνα που ήθελε να κάψει την Αίγυπτο πριν από την απομάκρυνσή του, προσπαθώντας να κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν ότι είναι εγγυητής της σταθερότητας, της ασφάλειας και της προστασίας. Με τον τρόπο αυτό σημείωσε μια κάποια πρόοδο καθώς η ιερή εθνική συμμαχία έχει πλέον συγκροτηθεί εναντίον των Ταχρίριτες (των διαδηλωτών στην πλατεία Ταχρίρ) και της Κομμουνίας της Ταχρίρ.

Πολλοί άνθρωποι, ειδικά της μεσαίας τάξης, λένε ότι οι διαδηλώσεις πρέπει να σταματήσουν επειδή η Αίγυπτος φλέγεται ήδη και η πείνα έχει αρχίσει. Αυτό δεν είναι αλήθεια, είναι μόνο μια υπερβολή. Κάθε επανάσταση έχει τις δυσκολίες της. Ο Μουμπάρακ προσπαθεί με το φόβο και τον τρόμο να μείνει περισσότερο στην εξουσία. Προσωπικά, θέλω να πω, ότι ακόμη και αν οι διαδηλωτές ήταν οι υπεύθυνοι αυτής της κατάστασης, ακόμη και αν

ο Μουμπάρακ πρέπει να φύγει, πρέπει να φύγει λόγω της ανικανότητάς του να ασχοληθεί με την κατάσταση αυτή εδώ και τώρα.

και τι πρέπει να κάνουμε σε μακροπρόθεσμη βάση;

Το πιο δύσκολο εμπόδιο που συναντά το αιγυπτιακό επαναστατικό μέτωπο είναι η διακοπή

Τι βλέπεις να συμβαίνει την επόμενη εβδομάδα; Πώς η θέση της κυβέρνησης των ΗΠΑ μπορεί να επηρεάσει την κατάσταση;

- Κανείς δεν μπορεί να καταλάβει τι θα συμβεί αύριο ή την επόμενη εβδομάδα. Ο Μουμπάρακ είναι ηλίθιος και πεισματάρης και τα αιγυπτιακά ΜΜΕ θα διεξάγουν τη μεγαλύτερη εκστρατεία στην ιστορία τους για να εμποδίσουν τις διαδηλώσεις της προσεχούς Παρασκευής, 4 Φεβρουαρίου. Έχει καλεστεί μια άλλη πορεία εκατομμυρίων στην Ταχρίρ με την ονομασία 'Jum'ah Σωτηρίας'. Η θέση της κυβέρνησης των ΗΠΑ μας επηρεάζει περισσότερο από τις διαδηλώσεις. Ο Μουμπάρακ είναι τέτοιος προδότης που θα μπορούσε να σκοτώσει όλο το λαό, αλλά δεν θα μπορούσε να πει όχι στα αφεντικά του.

Ποια είναι συμμετοχή των αναρχικών της ταξικής πάλης; Ποιοι είναι οι σύμμαχοί τους;

Ο αναρχισμός στην Αίγυπτο δεν αποτελεί μεγάλη τάση. Μπορείτε να βρείτε μερικούς αναρχικούς, αλλά δεν είναι μια μεγάλη τάση ακόμα. Οι αναρχικοί στην Αίγυπτο συμμετέχουν και στις διαδηλώσεις και στις λαϊκές επιτροπές για την υπεράσπιση των δρόμων από τους κακοποιούς. Οι αναρχικοί στην Αίγυπτο φέρνουν κάποια ελπίδα σε αυτά τα συμβούλια. Οι σύμμαχοι των αναρχικών στην Αίγυπτο είναι οι μαρξιστές, φυσικά. Δεν είμαστε πλέον τώρα σε ιδεολογική διαμάχη. Ολόκληρη η αριστερά καλεί σε ενότητα και δεν υπάρχουν διαμάχες. Οι αναρχικοί στην Αίγυπτο είναι μέρος της αριστεράς.

Ποιες μορφές αλληλεγγύης μπορούν να αναπτυχθούν μεταξύ των επαναστατών στην Αίγυπτο και των επαναστατών στη «Δύση»; Τι μπορεί να γίνει άμεσα

της επικοινωνίας. Οι δυτικοί επαναστάτες πρέπει να ασκήσουν πίεση στις κυβερνήσεις τους να αποτρέψουν το αιγυπτιακό καθεστώς από το να κάνει αυτό. Αυτό για τώρα, αλλά κανείς δεν μπορεί να πει τι θα συμβεί σε μακροπρόθεσμη βάση. Εάν η επανάσταση νικήσει τότε οι δυτικοί επαναστάτες πρέπει να οικοδομήσουν την αλληλεγγύη με τους Αιγύπτιους συντρόφους τους εναντίον μιας αναμενόμενης επίθεσης των ΗΠΑ και του Ισραήλ. Εάν η επανάσταση νικήσει τότε θα ήταν σφαγή για όλους τους Αιγύπτιους επαναστάτες.

Ποια θα είναι τα κύρια καθήκοντα εάν φύγει ο Μουμπάρακ; Έχει γίνει κάποιος προγραμματισμός γι' αυτό το θέμα σε επίπεδο δρόμου; Τι έχουν προτείνει οι αντικαπιταλιστές επαναστάτες;

Το κύριο καθήκον τώρα, μιλώντας για τα αιτήματα του δρόμου, είναι νέο σύνταγμα και προσωρινή κυβέρνηση και στη συνέχεια εκλογές. Υπάρχουν αρκετοί σχεδιασμοί σχετικά με αυτό το θέμα από πολλές πολιτικές τάσεις εδώ, ειδικά τους Αδελφούς Μουσουλμάνους. Οι αντικαπιταλιστές επαναστάτες δεν είναι τόσο πολλοί στο Κάιρο. Οι κομμουνιστές, η δημοκρατική αριστερά και οι τροσικιστές υποστηρίζουν τα ίδια αιτήματα, το σύνταγμα και νέες εκλογές, αλλά εμείς ως αναρχικοί, είμαστε επίσης εναντίον του κεφαλαίου και του κράτους. Εμείς θα προσπαθήσουμε να κάνουμε τις επιτροπές που έχουν συσταθεί για να προστατεύσουν τους δρόμους πιο ισχυρές, προσπαθώντας να τις μετατρέψουμε σε πραγματικά συμβούλια.

Τι θέλετε να πω στους επαναστάτες στο εξωτερικό;

Αγαπητοί σύντροφοι σε όλο τον κόσμο χρειάζομαστε την αλληλεγγύη σας. Μια μεγάλη εκστρατεία αλληλεγγύης και η αιγυπτιακή επανάσταση θα νικήσει.

Πανελλαδική απεργία πείνας 300 μεταναστών

Πανελλαδική απεργία πείνας έχουν ξεκινήσει από τις 25 Ιανουαρίου 300 μετανάστες εργάτες. Θέτουν τη ζωή τους σε κίνδυνο για να διεκδικήσουν την αξιοπρέπειά τους. Ζητούν τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών, καθώς και ίσα πολιτικά/κοινωνικά δικαιώματα με τους έλληνες εργαζόμενους. Σε ολόκληρη την Ελλάδα, και σε πολλές χώρες της Ευρώπης και του εξωτερικού έχει ξεκινήσει μια τεράστια εκστρατεία αλληλεγγύης, με δηλώσεις αλληλεγγύης από αμέτρητες πολιτικές ομάδες και άλλα άτομα, καθώς και πολύμορφες δράσεις, όπως καταλήψεις ραδιοσταθμών, τηλεοπτικών στούντιο και κτιρίων, πορείες, συγκεντρώσεις, συναυλίες κοκ. Ακολουθεί απόσπασμα από το πρώτο κείμενο των μεταναστών:

“Δεν έχουμε άλλο τρόπο για να ακουστεί η φωνή μας, για να μάθετε το δικό μας. Τριακόσιοι (300) από εμάς ξεκινάμε Πανελλαδική Απεργία Πείνας σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, στις 25 του Γενάρη. Βάζουμε την ζωή μας σε κίνδυνο, γιατί έτσι κι αλλιώς δεν είναι ζωή αυτή για ένα αξιοπρεπή άνθρωπο. Προηποούμε να πεθάνουμε εδώ, παρά τα παιδιά μας να ζήσουν αυτή που περάσαμε εμείς.”

Εκκενώθηκε η κατάληψη Liebig 14

Εκκενώθηκε το κοινωνικό κέντρο/κατάληψη που υπήρχε για πάνω από 20 χρόνια στο Βερολίνο. Οι καταλήψεις τη μέρα της εκκένωσης (2/2/2011) είχαν οχυρωθεί στο κτίριο και άντεξαν αρκετές ώρες μέχρι να τους βγάλουν έξω οι μπάτσοι με τη βία. Χιλιάδες διαδηλωτές πριν, κατά και μετά την εκκένωση συγκροτήθηκαν με δυνάμεις καταστολής και έγιναν και αρκετές δεκάδες συλλήψεις. Την ώρα της εκκένωσης, γείτονες ανάρτησαν πανό αλληλεγγύης, και κάποιοι από αυτούς βγήκαν στα παράθυρά τους και χτυπούσαν κατασάρολες για να ακουστούν.

Μαζικές διαδηλώσεις και κατάληψη της βουλής στο Γουισκόνσιν (ΗΠΑ)

Οι Δημοκρατικοί πολιτειακοί Γερουσιαστές του Γουισκόνσιν έχουν εξαφανιστεί μετά από κίνημα διαμαρτυριών που έχει ξεσπάσει στην συγκεκριμένη Αμερικανική πολιτεία λόγω επίμαχου νομοσχεδίου που περιορίζει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των πολιτειακών υπαλλήλων.

Ο ηγέτης της μειοψηφίας στην πολιτειακή Γερουσία του Γουισκόνσιν, Μαρκ Μίλλερ, δήλωσε ότι οι συνάδελφοι του βρίσκονται σε «ασφαλή τοποθεσία», όπως είπε χαρακτηριστικά, εκτός του πολιτειακού Καπιτωλίου. Οι Δημοκρατικοί Γερουσιαστές δηλώνουν ότι αποφάσισαν να μην εμφανιστούν για να καθυστερήσει η ψηφοφορία του νομοσχεδίου, το οποίο εκτός απ' την μείωση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, προβλέπει

Εργατικό σαμποτάζ στην πολωνική Fiat
Εργαζόμενοι στο εργοστάσιο της Φιάτ στο Tychy στην Πολωνία σαμποτάρασαν 300 αυτοκίνητα προκαλώντας φθορές με κλειδιά στο αμάξωμα, κόβοντας καλώδια, και τοποθετώντας κατασβήσιδα στον κινητήρα.

Η πράξη αυτή έρχεται σαν απάντηση στην συνεχή πίεση που ασκεί η διοίκηση για εντατικότερη δουλειά, για αποδοχή χειρότερων συνθηκών εργασίας και για πιθανή μείωση του εργατικού δυναμικού.

και αύξηση στις συνεισφορές των πολιτειακών υπαλλήλων για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και συνταξιοδότηση.

Οι πολιτειακές αρχές έστειλαν αστυνομική δύναμη για την ανεύρεση των Δημοκρατικών Γερουσιαστών, αλλά ο κ. Μίλλερ επεσήμανε ότι οι συνάδελφοι του θα επιστρέψουν μόνο όταν ο κυβερνήτης του Γουισκόνσιν συμφωνήσει να διαπραγματευτεί επί του επίμαχου νομοσχεδίου.

Στο μεταξύ, χιλιάδες πολιτειακοί υπάλληλοι και οι υποστηρικτές διαδηλώνουν επί μέρες τώρα στο Μάντισον του Γουισκόνσιν με αποτέλεσμα να έχουν κλείσει τα σχολεία σε πολλές περιοχές της πολιτείας.

Το κατειλημμένο κοινοβούλιο στο Γουισκόνσιν

Χρονολόγιο των εξεγέρσεων στον αραβικό κόσμο, από 1 μέχρι 20 φλεβάρη

(από rioter.info)

Ένα χρονολόγιο των εξεγέρσεων στον "αραβικό κόσμο", οσοδήποτε αναλυτικό, δεν είναι δυνατόν να καλύπτει την πορεία των ανατρεπτικών γεγονότων και κάθε όψη τους, ωστόσο μια τέτοια καταγραφή ενέχει τη φιλοδοξία ενός βασικού εργαλείου, χρήσιμου για την ανάλυση της τρέχουσας φάσης.

"Φαίνεται πως η εξέγερση έπρεπε να διαθέτει μια γερή βάση, απρόσβλητη όχι μόνο απ' τις επιθέσεις, αλλά κυρίως απ' τον φόβο των επιθέσεων" - T. E. Lawrence

1/2
Αίγυπτος: Συγκρούσεις μεταξύ εξεγερμένων και παρακρατικών στην Αλεξάνδρεια. Μονάδες του στρατού ρίχνουν προειδοποιητικά πυρά στον αέρα. Τυφλά πυρά και από αστυνομικούς κι ασφαλίτες εναντίον διαδηλωτών, χωρίς νεκρούς. Εκατομμύρια παραμένουν στους δρόμους των μεγαλύτερων πόλεων ζητώντας την παραίτηση του Μουμπάρακ. Ο αμερικανός πρόεδρος Μπ. Ομπάμα ζητεί μια "ασφαλή μετάβαση" με την εγγύηση του στρατού.

Αλγερία: Απεργία στην υγεία και στην εκπαίδευση διεκδικώντας καλύτερους μισθούς.

Τυνισία: Βίαιες συγκρούσεις και επιθέσεις σε κρατικά κτίρια στην Kassehine.

2/2
Αίγυπτος: επιθέσεις παρακρατικών και ασφαλιτών στους συγκεντρωμένους στην πλατεία Ταχρίρ στο Κάιρο. Οι παρακρατικοί επιδράμουν με όπλα, καμύλες και αυτοκίνητα παρασέρνοντας κόσμο. Τουλάχιστον 3 νεκροί διαδηλωτές από πυροβολισμούς παρακρατικών. Ο κόσμος δεν υποχωρεί. Οι κόπτες χριστιανοί διαδηλωτές σχηματίζουν αλυσίδες προστατεύοντας τον μουσουλμάνο διαδηλωτή την ώρα της προσευχής. Αρκετοί παρακρατικοί "συλλαμβάνονται" απ' τους διαδηλωτές και βρίσκονται πάνω τους αστυνομικές ταυτότητες, προφανώς τις κουβαλούσαν ώστε σε περίπτωση σύλληψης να αποφυγούν τα βασανιστήρια της ανάκρισης. Παραδίδονται στη συνέχεια σε μονάδες του στρατού που παίζει έναν ρόλο τοποτηρητή.

3/2
Τυνισία: Άγρια διαδήλωση εκατοντάδων ανθρώπων στο Sidi Bouzid μετά τον θάνατο δυο νέων σε αστυνομικό τμήμα.

Αλγερία: Δεκάδες νεαροί πολιορκούν κι επιχειρούν να πυρπολήσουν το τοπικό κοινοβούλιο της Αμπίζουρ στην Καμπύλη. Εκτεταμένη χρήση χημικών και βία απ' την μεριά της αστυνομίας.

Αίγυπτος: Γενικευμένες ταραχές σε Κάιρο και Αλεξάνδρεια. Τουλάχιστον τρεις νεκροί διαδηλωτές σε συγκρούσεις γύρω απ' την Ταχρίρ με χιλιάδες ασφαλίτες και παρακρατικούς του Μουμπάρακ. Στην αρχή της ημέρας, η τρομοκρατία του καθεστώτος κερδίζει έδαφος και οι διαδηλωτές υποχωρούν, καθώς δέχονται τις μολότωφ και τα πυρά των παρακρατικών από γέφυρες, πλάτα κτίρια και οχύματα, αλλά μετά την πολύωρη αντίσταση των διαδηλωτών και την αποτελεσματική άμυνά τους (αυτοσχέδιες ασπίδες και σχηματισμοί "λεγεώνας", οδοφράγματα, αυτοοργανωμένες πρώτες βοήθειες κλπ) υποχωρούν. Αφήνουν πίσω τους τουλάχιστον 500 τραυματίες. Περιορισμένες προσπάθειες απ' τον στρατό να χωρίσει τις δυο πλευρές, αρκετοί φαντάροι φωνάζουν "είμαστε όλοι Αιγύπτιοι". Αργά το βράδυ ο στρατός καλεί τους διαδηλωτές να επιστρέψουν στα σπίτια και στις εργασίες τους.

4/2
Αίγυπτος: Γενικευμένες ταραχές σε Αλεξάνδρεια, Κάιρο και Ασσουάν. Συγκρούσεις με παρακρατικούς των δυνάμεων ασφαλείας και του κόμματος του Μουμπάρακ. Εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές στην κεντρική πλατεία Ταχρίρ του Κάιρου.

Με την ευκαιρία, ας ρίξουμε μια ματιά στις αιγυπτιακές δυνάμεις ασφαλείας: υπάρχει η αστυνομία (al-shurta) που διοικείται απ' το υπουργείο εσωτερικών που έχει στενές σχέσεις αλληλοεξάρτησης με τον Μουμπάρακ, αν και τα κατά τόπους αστυνομικά τμήματα απολαμβάνουν ευρεία αυτονομία κινήσεων. Έτσι πολλά απ' αυτά έχουν μετατραπεί σε βιτρίνες δικτύων διακίνησης ναρκωτικών ή μαφιόζικης "προστασίας", κάτι που έχει γονατίσει πολλές μικρομεσαίες επιχειρήσεις, και άλλα σε εκκολαπτήρια φανατικών "φορέων της ηθικής" που συχνά ξεπούν πάνω σε πιο αποκελιωμένα σφράγματα της αιγυπτιακής κοινωνίας. Απ' τη δεκαετία του 1980, η αστυνομική επιχειρηματικότητα ήρθε αντιμέτωπη με τις Μπαλταγκίες, άτυπα δίκτυα συμμοριών του δρόμου, που αποκτούσαν τον έλεγχο της παρανομίας οικονομίας αρχικά των πορταγκιόπολων και στη συνέχεια των φτωχότερων συνοικιών του Κάιρου. Για τους ξένους και την αιγυπτιακή αστική τάξη, η μπαλταγκία αποτελείται από φανατικούς ισλαμιστές, αλλά στην πραγματικότητα δεν έχει κάποια ιδεολογία. Στις αρχές του 1990, ο υπουργός εσωτερικών αποφάσισε ότι "αν δεν μπορείς να τους νικήσεις, μπορείς να τους προσλάβεις" και άρχισε να μισθώνει τις υπηρεσίες τους, κυρίως τρομοκρατικούς, σεξουαλική κακοποίηση και βιασμούς, που επιστρατεύτηκαν εναντίον γυναικών διαδηλωτριών και ανδρών σε κρατητήρια κλπ. Την ίδια περίοδο, η κρατική ασφάλεια (mabahith στην al-dawla) μετατράπηκε σ' ένα τρομακτικό όνδρο "ανακριτών": βιασμών, βασανιστηρίων και "σοφρονισμού" αντικαθεστωτικών. Η κεντρική ασφάλεια (amr al-mahkazi) είναι μια αυτόνομη απ' το υπουργείο εσωτερικών δομή. Πρόκειται για τους ματωφορεμένους κρανοφόρους που συχνά αναφέρονται στα MME ως "η αστυνομία". Στην πραγματικότητα είναι ο προσωπικός στρατός του Μουμπάρακ, ανάλογος των Μπασσιζί, των "φρουρών της επαναστατικής ηθικής" του Ιράν, αλλά αντίθετα μ' αυτούς είναι μη-ιδεολογικοί και γενικά κακοπληρωμένοι, εζ' ου και το βλέμμα απογοητευμένης παραίτησης στα μάτια τους, καθώς διαδηλωτές και διαδηλωτριες τους φιλούσαν και τους αποσιπούσαν τα όπλα. Η στιγμή αυτή, καθώς οι ίδιοι χάνονταν μέσα στο μπουήνο και δε ξαναγυρνούσαν στη θέση τους, σηματοδοτούσε και το σημείο καμής για το καθεστώς Μουμπάρακ. Οι ένοπλες δυνάμεις είναι εντελώς διακριτές απ' τις παραπάνω

δομές, και αποτελούν το υποσπλήγμα του καθεστώτος ήδη απ' το πραξικόπημα που έφερε τους στρατιωτικούς στην εξουσία τη δεκαετία του '50. Ωστόσο, απ' το 1977 και την ειρήνευση με το Ισραήλ, ο στρατός έχει περιθωριοποιηθεί, και οι ανώτεροι στρατιωτικοί αποσύρθηκαν με γενναίες αποζημιώσεις από τις ΗΠΑ. Απ' αυτές τις εξαγορές γεννήθηκε κι ένας κερδοφόρος τομέας επιχειρηματικότητας πρώην στρατιωτικών που αποτελεί καθαρή εισαγωγή κεφαλαίου από τις ΗΠΑ, με αντάλλαγμα τη στήριξη του καθεστώτος. Αυτό το (εθνικιστικό-στρατοκρατικό) κομμάτι της αιγυπτιακής αστικής τάξης, βλέπει τον εαυτό του "ευνοησιασμένο" και ταπεινωμένο απ' την υποταγή του στο αμερικανικό κεφάλαιο και την κυριαρχία των μπαλταγκιών και των διεφθαρμένων αστυνομικών στην καθημερινή ζωή, ενώ καλοβλέπει μια εθνοποίηση του πλούτου της χώρας και τον άμεσο έλεγχο του. Έτσι, βρίσκεται σε σύγκρουση με τους νεοφιλελεύθερους αστούς γύρω απ' το περιβάλλον του γιού και υποψηφίου διαδόχου του Μουμπάρακ, Γκαμάλ, που ιδιωτικοποιούν κάθε τί όπου μπορούν ν' απλώσουν τα χέρια τους και ξεπουλούν τον πλούτο της χώρας στην Κίνα, τις ΗΠΑ και στις πετρελαιομοναρχίες του αραβικού κόλπου. Εντός του στρατού, υπάρχουν σόφιστα όπως η προεδρική φρουρά και η αεροπορία που είναι πιο κοντινά στο περιβάλλον του Μουμπάρακ, έτσι ελεγχεται και το πώς ο γενικός αρχηγός των ενόπλων δυνάμεων, έκανε βόλτες και χαρτεούρες με διαδηλωτές, ενώ ο αρχηγός της αεροπορίας ορίστηκε απ' τον Μουμπάρακ νέος πρωθυπουργός, αλλά και η στάση της προεδρικής φρουράς εναντίον των διαδηλωτών, στην υπεράσπιση του κριτίου της ραδιοφωνίας και τηλεόρασης. Ο αντιπρόεδρος

Ομάρ Σουλεϊμάν, ήταν πρώην επικεφαλής των υπηρεσιών πληροφοριών (al-mukhabarat), που υπάγονται στον στρατό (κι όχι στην αστυνομία), προσανατολισμένες στην καταστολή και τα βασανιστήρια κυρίως μη-Αιγυπτίων, γι' αυτό και ο Σουλεϊμάν δεν ήταν τόσο μοιόπο πρόσωπο όσο οι υπόλοιποι του προεδρικού περιβάλλοντος. Η υπηρεσία πληροφοριών, αν και δεν έχουν ιδιαίτερη εκτίμηση στον Μουμπάρακ και ειδικά στο νεοφιλελεύθερο περιβάλλον του γιού του, έχουν στενές σχέσεις με τη CIA και τον αμερικανικό στρατό και είναι υπέρ του "νόμου και της τάξης" με κάθε τιμή. Κάτι που έχει σημασία: απ' τη Δευτέρα 31 Γενάρη, ο Naguib Sawiris, ίσως ο πλουσιότερος επιχειρηματίας στην Αίγυπτο και σήμα κατατεθέν της φράξιας του αναπτυξιακού εθνικιστικού κεφαλαίου, με ριζώματα στην κοινωνία και τη γη της Αιγύπτου, κατέβηκε στις διαδηλώσεις ζητώντας την αποχώρηση του Μουμπάρακ. Τις τελευταίες δεκαετίες, ο Sawiris και οι σύμμαχοί του απειλήθηκαν πολλές φορές απ' την έννοια του Μουμπάρακ και του γιού του προς τους νεοφιλελεύθερους δυτικούς και κινέζους επενδυτές. Ωστόσο, μαζί με την επιστροφή ενός "εθνικού" κεφαλαίου συνδεδεμένου με τον στρατό και οργισμένου απέναντι στην αστυνομία και το νεοφιλελεύθερο καθεστώς, μια διαδικασία που θυμίζει το ανατρεπτικό εθνικο-απελευθερωτικό κίνημα του 1930-50, (αλλά και τις καρικατούρες τύπου "Σπιθα" στην Ελλάδα), ήρθε στο προσκήνιο και μια έκρηξη του εργατικού κινήματος, ιδιαίτερα μεταξύ των νέων εργαζομένων.

Οι πόλεις και οι τοποθεσίες της εξέγερσης του 2011, είναι συχνά τα μέρη που εμφανίστηκαν εργατικοί αγώνες και καταστάθηκαν το 2008-9. Στον απόηχο αυτών των κινητοποιήσεων (κυρίως καθοστικές διαμαρτυρίες, αλλά και άγριες απεργίες όπως στην Mahalla) συγκροτήθηκαν τα πρώτα ανεξάρτητα συνδικάτα, ενώ στις 30/1/2011 σχηματίστηκε η πρώτη ανεξάρτητη συνδικαλιστική ομοσπονδία. Σ' αυτές τις κινητοποιήσεις πρωταγωνιστούν κόμματα της αριστεράς που χωρίς να συνδέονται με την Μουσουλμανική Αδελφότητα που έχει μείνει στο περιθώριο, ή με την παλιά φρουρά του Νασσαρισμού, δεν κριτικάρουν ανοικτά το Ισλάμ, και συχνά συμπαραστάσσονται με το "εθνικό κεφάλαιο", απαιτώντας κρατικές επενδύσεις στην εθνική αναπτυξιακή οικονομία και στις μικρές επιχειρήσεις.

5/2
Τυνισία: Δυο νεκροί από την αστυνομική καταστολή διαδήλωσης στο Kef. Συγκρούσεις και στην Gafsa. Η πόλη αυτή το 2008 είδε μια σειρά από άγριες διαδηλώσεις εργατών στα τοπικά ορυχεία.

6/2
Αλγερία: Συγκρούσεις στο Ha Chahid Mahmoud και στο Misserghine, όταν η αστυνομία επιχειρήσει να εκκενώσει κατοικίες που είχαν καταληφθεί από άστεγους και φτωχούς κατοίκους της περιοχής (γύρω στις 100 οικογένειες). Ένας καταληψίας προσπαθεί να αυτοπυρποληθεί αλλά τον προλαβαίνουν άλλοι. Σύμφωνα με μαρτυρίες καταληψιών, η αστυνομία είναι ιδιαίτερα βίαιη στις επιθέσεις της εναντίον των καταληψιών σπιτιών.

Τυνισία: Ταραχές στο Kef με τέσσερις νεκρούς διαδηλωτές από τις δυνάμεις καταστολής. Συνολικά 10 οι νεκροί στα βόρεια της χώρας από αστυνομικά πυρά. Πυρπολήση ενός αστυνομικού τμήματος με μολότωφ. Πάνω από 50 οι τραυματίες της ημέρας.

Αίγυπτος: Έκρηξη αγωγού γκαζιού προς την Ιορδανία

στο Σινά. Διαρρέσεις στους κόλπους του στρατού (μεταξύ υπηλθόβαθμων τα συμφέροντα των οποίων είναι συνδεδεμένα με το καθεστώς και μεσαίων στελεχών), και της αστυνομίας.

Αίγυπτος: Σκληρή καταστολή σ' ολόκληρη τη χώρα και δεκάδες νεκροί. Στους δρόμους της Αλεξάνδρειας, αστυνομικοί κτυπούν μέχρι τελευταίας πνοής τον νεαρό Blogger Khaled Said που θα γίνει σύμβολο της εξέγερσης της πόλης.

7/2
Αίγυπτος: Τρεις νεκροί κι εκατοντάδες σε συγκρούσεις με την αστυνομία στην περιοχή της El-Khatwa, στα νοτιοδυτικά της χώρας.

Σομαλία: Αιχμίνδια ταραχή στο Las Anod της Σομαλιλάνδης, μετά από συθόρμητη ανκυβερνητική διαδήλωση, με αφορμή την έντονη καταστολή και τις προφυλακίσεις των δασκάλων της πόλης.

Αλγερία: Εκατοντάδες κάτοικοι του χωριού Toumisat, κοντά στη Skikda, σπίνουν οδοφράγματα κι ανηπατριούνται στην αστυνομία στην εθνική οδό που ενώνει την Κωνσταντίνη με την Αηναβα, μετά τον θάνατο τεσσάρων παιδιών του χωριού από ρολυμένο νερό. Σύμφωνα με την αλγερινή Radio Kalima, αργά την νύχτα ελλημενίστηκαν δυο φορτηγά πλοία μεταφέροντας δακρυγόνα και εξοπλισμό αντιμετώπισης διαδηλώσεων.

8/2
Αίγυπτος: όσον αφορά τους αριθμούς, στην πλατεία Ταχρίρ εναλλάσσονται εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, 50.000 στην Αλεξάνδρεια, ενώ στις άλλες πόλεις, οι διαδηλώσεις συγκεντρώνουν 5.000 με 20.000 ανθρώπους. Εξαγγελία συζητήσεων 15% στους δημοσίους υπαλλήλους και στις κρατικές συντάξεις από την 1η Απριλίου, απ' τον Ομάρ Σουλεϊμάν. Με τριές ήρωα υποδέχονται οι συγκεντρωμένοι στη Ταχρίρ τον W. Gohem, στέλεχος της Google που είχε απηχθεί για 12 μέρες απ' τις υπηρεσίες ασφαλείας. Για την Κομμουνία της Ταχρίρ: από τις πρώτες κιόλας μέρες στήθηκαν οδοφράγματα στους γύρω δρόμους (περιμετρικά πιο σταθερά, από κάγκελα και λίθους, ενώ υπάρχουν και κινούμενα από μέσα, από λαμαρίνες), ενώ, οι γυναικείς κυρίως, έφραξαν τα ιδιόμορφα "καπέλα" αποτελούμενα από μαλακά (εσωτερικά) και σκληρά (εξωτερικά) υλικά, για προστασία από θραύσματα, πέτρες κλπ. Το μικρό τζαμί στο διπλανό δρομιάκι έχει μετατραπεί σε κέντρο πρώτων βοηθειών, ενώ οι εθελοντές ιατροί βρίσκονται όλη μέρα στην πλατεία παρέχοντας πρώτες βοήθειες. Έξω απ' το τζαμί, έχουν διαμορφωθεί με στρώματα και καρέκλες χώροι για τους τραυματίες, ενώ εθελοντικά βοηθούν και φοιτητές ιατρικής και ακτιβιστές. Ανάλογο σκηνικό και στο Αιγυπτιακό Μουσείο. Παντού είναι ορατό ένα κινήρι αστυνομικών με πολιτικά, ενώ τα λάφυρα (ταυτότητες, μαχαίρια, βομβίδες, φυσιγγία) εκτίθενται σ' έναν ξεχωριστό χώρο. Ωστόσο αυτό δεν αποθαρρύνει τον κόσμο απ' το να καταφύγουν συνέχεια. Οι επιθέσεις των παρακρατικών, καθώς αντιμετωπίζονται συλλογικά και συγκροτημένα, δεν αποθαρρύνουν τους διαδηλωτές αλλά αντίθετα αυξάνουν την αποφασιστικότητά τους. Υπάρχει μικροφωνική και κλέια εγκατεστημένα μέσα νύχτα, για την ενημέρωση και τη χαλάρωση του κόσμου. Ακούγονται τόσο οι κασσέτες της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, όπου ο στίχος "Ο Αλλάχ είναι μεγάλος" επαναλαμβάνεται κάθε 2 στροφές, όσο και ροκ μουσική. Οι συγκεντρωμένοι κοιμούνται με βάρδιες κανονισμένες εκείνη τη στιγμή, φύρδην μίγδην στο πάτωμα (αρκετοί έχουν φέρει χαλιά για όλους), τυλιγμένοι με κουβέρτες. Υπάρχει χώρος με ανοικτές εφημερίδες για διάβασμα, χώρος για φόρτιση των κινητών, χώρος όπου εκτίθενται φωτογραφίες των μαρτυρών-νεκρών της εξέγερσης. Υπάρχει κόσμος απ' όλες τις ηλικίες, αν και κυριαρχούν οι νέοι, και απ' όλες τις κοινωνικές τάξεις. Υπάρχει επίσης κέντρο αντιπληροφόρησης, με υπολογιστές, κινητά, βιντεοκάμερες που έχουν συγκεντρώσει αγύπτιοι και διεθνείς υποστηρικτές κι ένα μοίρασμα των δουλειών (σκουπίσμα, καθάρισμα, σκουπίες, περιφύρωση-περιποιήσεις-έλεγχος αυτοκινήτων, μεταφορά "πολεμοφοβίων", προφίμων κλπ) που φαίνεται να γίνεται βάσει πρωτοβουλιών και συνεννοήσεων της στιγμής.

Αλγερία: Ταραχές σε διάφορα μέρη της χώρας. Στην Naciria (Bouira) οδοφράγματα και συγκρούσεις με την αστυνομία από νέους ανέργους. Στο El Harrouch (Skikda) συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών καταληψιών στέγης και αστυνομίας με 13 αστυνομικούς και 3 κατοίκους τραυματίες. Στο Sidi Amar (Αηναβα) εκατοντάδες άνεργοι κλείνουν τους δρόμους και αντιμετωπίζουν την αστυνομική καταστολή. Στο Bordj Mena el (Boumerdes), 200 άνεργοι μπλοκάρουν την εθνική οδό προς το Αλγέρι, ζητώντας σταθερές θέσεις εργασίας και καταστέλλονται απ' την αστυνομία. Στο Tazmatl (Bejaia) οι εργάτες της γαλακτοβιομηχανίας la Vall e, μπλοκάρουν την εθνική οδό προς το Αλγέρι διαμαρτυρόμενοι ενάντια στις περικοπές θέσεων εργασίας (40 απολύσεις είχε εξαγγελίσει η συγκεκριμένη εταιρεία).

Τυνισία: Νέες κινητοποιήσεις, λυσαρίασμα του κυβερνήτη

της περιοχής Sousse (νότια) κι εξαναγκασμός του να αποχωρήσει απ' τη θέση του, όπου βρισκόταν και με το κόμμα του Μπεν Αλή, το ίδιο σκηνικό και σε Monastir, Medenine, Gafsa. Άγριες διαδηλώσεις με ανάλογα αιτήματα σε Bizerta, Kairouan, Gabes, Kebili, Manouba, Zaghouat, Siliana, Tozeur, Medenine, Beza. Το κράτος κινητοποιεί τους εφέδρους για προστασία των κυβερνητικών κτιρίων. Συνολικά 14 δικαστήρια, αρκετές φυλακές και δεκάδες κυβερνητικά κτίρια έχουν καεί στη διάρκεια των ταραχών.

9/2
Αίγυπτος: Απεργίες, διαδηλώσεις και συγκρούσεις με τραυματίες στο Σουέζ, στην Αλεξάνδρεια, το Κάιρο, την Mahalla, Kaf el-Zaiat (νοσοκόμοι), Μενουφεία (εργάτες Schwepres) και το Ασσουί, Λούξορ και Beni Shouaif (Άνω Αίγυπτος). Απεργία στους σιδηροδρόμους και στη διώρυγα του Σουέζ, και κατάληψη εταιρικών γραφείων.

10/2
Τυνισία: αυτοπυρπόληση μιας Τυνισίας ο σύζυγος της οποίας αδυνατούσε να καταβάλει τα έξοδα για εγκείμεση καρκίνου απ' το ταμείο του.

Ισπανία: οι λεωφοριοδηγοί της Βαρκελώνης (CGT) σε πολιτική απεργία αλληλεγγύης στους συναδέλφους τους και τους εργάτες του Κάιρου.

Αίγυπτος: Γενική απεργία σε πολλούς τομείς της οικονομίας (μεταφορές, υπηρεσίες, εμπόριο κλπ). Συγκρούσεις στη Κηατσα μεταξύ αστυνομικών και διαδηλωτών με πέντε νεκρούς διαδηλωτές. Επίθεση και καταστροφή της αστυνομικής διεύθυνσης του Πορτ-Σάδ.

11/2
Αίγυπτος: Άγριες διαδηλώσεις στο Σινά: Τουλάχιστον 1000 διαδηλώνουν άνθρωποι στη Ράφα, ανταλλάγι πυροβολισμών μεταξύ αστυνομικών και διαδηλωτών. Ένας νεκρός διαδηλωτής. Η διαδήλωση κατευθύνεται προς το αστυνομικό τμήμα που πυρπολείται με μολότωφ. Στο El Arish, εκατοντάδες άνθρωποι επιτίθενται στο αστυνομικό σμήμα με μολότωφ, προσπαθώντας να απελευθερώσουν συλληφθέντες του καθεστώτος Μουμπάρακ. 3 αστυνομικοί νεκροί, αλλά και τουλάχιστον 10 διαδηλωτές και 43 τραυματίες. Στο El Arish, η αστυνομία αντικαθίσταται από ένοπλες πολιτοφυλακές κατοίκων, καθώς οι μπάσοι εγκαταλείπουν την περιοχή. Ανακοινώνεται η αποχώρηση του Μουμπάρακ απ' την προεδρία, απ' τον αντιπρόεδρο Ομάρ Σουλεϊμάν. Μετά από λίγο γίνεται ανηχητή και η εξαφάνιση των ασφαλιτών και των παρακρατικών της Μπαλταγκία απ' τους δρόμους, και οι διαδηλωτές καταλαμβάνουν πολλά κυβερνητικά κτίρια, κυρίως στο Σουέζ. Εξαπλώνονται οι απεργίες στην υφαντουργία, τις πετρελαϊκές, το γκάζι, την μεταλλουργία, τη διώρυγα του Σουέζ και τις συναφείς δραστηριότητες, τους σιδηροδρόμους, τα αεροδρόμια, τα ταχυδρομεία, στο εμπόριο, τον ηλεκτρισμό, τις τηλεπικοινωνίες και το δημόσιο. Εκκενώνονται οι έδρες πολυεθνικών στο "Smart Village", την μικρή Silicon Valley προς την Αλεξάνδρεια (Vodafone, IBM κλπ). Οι υφαντουργοί της Mahalla (26.000 εργάτες) σε πολιτική απεργία ως ένδειξη αλληλεγγύης στους διαδηλωτές της Ταχρίρ. Η εργατοσύνηλη Mahalla στο Δέλτα του Νείλου έχει μια σχετική παράδοση εργατικών αγώνων και συνειδησίας, καθώς η μαχητική απεργία του 2006 έδρασε σαν πυροκροτητής για διάσπαρτες απεργίες και κινητοποιήσεις τα επόμενα χρόνια.

Αλγερία: Ταραχές στο Akbou. Εκατοντάδες νέοι με πέτρες παίρνουν στο κυνήγι διορισίες Αλγερνών ΜΑΤ. Ευρεία χρήση δακρυγόνων. Η κυβέρνηση αναβάλλει όλα τα δρομολόγια προς το Αλγέρι, από φόβο οργισμένων διαδηλωτών.

12/2
Αλγερία: Συγκρούσεις στην Naciria, μετά από διαδηλώσεις νέων ανέργων που καταστέλλονται απ' την αστυνομία. Γίνεται επίθεση με πέτρες και μολότωφ στο αστυνομικό τμήμα της πόλης. Το ίδιο σκηνικό στο Bordj-Menacié. Στην Αλγερία, ο αριθμός των εξεγερμένων είναι παντού σχετικά μικρός, 5-10.000 άνθρωποι ανά διαδήλωση. Στο Αλγέρι (πλατεία πρωτομαγιάς) και στο Οράν, η αστυνομία καταλαμβάνει τις πλατείες πριν τους διαδηλωτές και συλλαμβάνει όσους προσέρχονται. Σύμφωνα με αναφορές στο twitter, η αστυνομία παντού συλλαμβάνει κατά προτεραιότητα γυναίκες. Το κράτος κινητοποιεί 25.000 ένοστλους και 5.000 μπάσοους με πολιτικά.

Αίγυπτος: Αποχώρηση του Μουμπάρακ. Πανηγυρισμοί και λαϊκή γιορτή στην πλατεία Ταχρίρ. Μασικές απεργίες στο Σουέζ και στο Δέλτα του Νείλου. Ο στρατός αναλαμβάνει τη διοίκηση της χώρας, ζητώντας απ' τον κόσμο να επιστρέψει στα σπίτια και στις εργασίες του και να μπει ένα τέλος στις απεργίες. Πανεπιστημιακοί σχηματίζουν εκκοσμημέ επιτροπή για να συνδιαλεχθεί με το ανώτατο συμβούλιο των ενόπλων δυνάμεων του στρατού, ενώ αρκετοί είναι και αυτοί που δε συμμετείχαν στις ταραχές αλλά τώρα έρχονται να αποτίσουν φόρο τιμής στους νεκρούς και να βρουν συγγενείς και φίλους τους. Εξέγερση στις φυλακές του Matz στο Κάιρο, πάνω από 600 κρατούμενοι καταφέρνουν να δραπέτευσουν.

13/2
Αλγερία: Ταραχές στις παραγωγικές του Ouad Ouchayah, μετά από αστυνομικές επιχειρήσεις εκκένωσης κατεληψμένων "εργατικών κατοικιών" που είχαν μείνει αδιάθετες και διάλυσης παρατηρημάτων. Η εξέγερση γενικεύεται στις παραγωγικές του Αλγερνίου. Ταραχές και στην Αηναβα, όπου 3.000 νέοι άνεργοι πολιόρκησαν επί ώρες τα γραφεία του αλγερνίου ΟΑΕΔ, μετά την εξαγγελία 7.000 νέων θέσεων εργασίας στην περιοχή που δεν υλοποιήθηκαν ποτέ. Συγκρούσεις στην κομηπολή Tadma t (Tizi Ouzou) κατά την νύχτα, όπου οργισμένοι νέοι φωνάζοντας αντικυβερνητικά συνθήματα επιτέθηκαν σε αστυνομικούς με πέτρες και μολότωφ. Οι συγκρούσεις κράτησαν ως το πρωί, όπου και οι εξεγερμένοι διαλύθηκαν, υπό συνεχή ρίψη δακρυγόνων απ' την μεριά της αστυνομίας.

Αίγυπτος: λυσαρίασμα του διευθυντή της κρατικής τηλεόρασης, σώζεται την τελευταία στιγμή χάρη στον στρατό. Εκκένωση της Ταχρίρ απ' τους διαδηλωτές, κι απόδοσή της στην κυκλοφορία απ' τον στρατό. Μασική καθαριότητα στην

πλατεία Ταχρίρ από διαδηλωτές: "Το σπίτι σας, μπορείτε να το καθαρίσετε, σωστά; Ε λοιπόν, η Αίγυπτος είναι το σπίτι μας" δίνοντι στο Reuters ο Abdelrahman Atta, πατέρας έξι κορών στην εξέγερση.

14/2

Αλγερία: Αιφνίδιες συγκρούσεις στο Ακβου μεταξύ νεολαίων και αστυνομίας. Το ίδιο απόγευμα ξανά στο Ακ-βου, συγκρούσεις ξέσπασαν όταν η αστυνομία επιτέθηκε σε καταλήψεις αδιάθετων "εργατικών κατοικιών".

Ιράν: Αντικυβερνητική διαδήλωση σε αλληλεγγύη με τις εξεγέρσεις σε Αίγυπτο και Τυνησία καταστράφηκε βίαια. Ένας νεκρός διαδηλωτής. Ακολουθούν συγκρούσεις με την αστυνομία.

Αίγυπτος: Άγρια διαδήλωση εκατοντάδων εργατών ενάντια στην κρατική ελεγχόμενη Γενική Συνομοσπονδία Αιγυπτιακών Εργαζομένων, εμποδίζεται απ' τη στρατιωτική αστυνομία λίγο πριν τα γραφεία της ΓΣΑΕ, ενώ συλλαμβάνεται κι ένα στέλεχος της για να εξευμενιστεί το πλήθος. Άγριες απεργίες σε διαφορετικούς τομείς της οικονομίας (καλυμβουργία, υφαντουργία, ΜΜΕ, πετρελαιοβιομηχανία, τράπεζες και δημόσιο), με κύριο αίτημα την αύξηση στους μισθούς. Ενδεικτικά, οι δημόσιοι υπάλληλοι παίρνουν γύρω στα 40 ευρώ τον μήνα, όταν ένα κιλό κρέας έχει φτάσει να πουλιέται 9 ευρώ! Ο στρατός ζητά την ανάκληση όλων των απεργιών και την επιστροφή στην ομαλότητα. Σε μια χώρα που το 40% του πληθυσμού ζει με λιγότερο από 2 δολάρια την ημέρα, η πλειοψηφία του κόσμου της εξέγερσης ήδη έχει φτάσει οικονομικά στα όριά της.

15/12

Λιβύη: 10 αστυνομικοί και 3 "σαμποτέρ" τραυματίες, σύμφωνα με τον τύπο της Λιβύης σε ταραχές στη Βεγγάζη, μετά τη σύλληψη ακτιβιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στο έργο της αστυνομίας συμπαραστάται και καθεστωτικός "οπαδός του Καντάφι", ενώ την επόμενη μέρα οργανώνονται απ' το καθεστώς συγκεντρώσεις υπέρ του, τις οποίες προβάλλει η κρατική τηλεόραση. Οι 3 αστυνομιστές πεθαίνουν. Το καθεστώς του Μουαμάρ Καντάφι μετράει 41 χρόνια στην εξουσία.

Αλγερία: Ταραχές στην κοινότητα Chorfa (Βουίρα), μετά τον άγριο ξυλοδαρμό τριών παιδιών από όργανα της εθνικής χωροφυλακής (το ένα οδηγήθηκε στο νοσοκομείο σε κόμα, μετά από ξυλοδαρμό από μπότσοι επειδή άναψε τσιγάρο στα κρατητήρια). Οι κάτοικοι κάλεσαν έκτακτη συνέλευση στην οποία ανταποκριθήκαν δεκάδες άνθρωποι και βάδισαν προς το τοπικό τμήμα. Σύμφωνα με τους κατοίκους ήταν μόνο ένα περιστατικό απ' τα δεκάδες, αστυνομικής βίας και προκλήσεων.

Μπακρέιν: Ημέρα της οργής στην πρωτεύουσα Μανάμα του νησιωτικού κρατιδίου στον αραβικό κόλπο. Ένας νεκρός και 25 τραυματίες μετά από επέμβαση των δυνάμεων ασφαλείας του καθεστώτος. Μικρές συγκεντρώσεις καταστέλλονται βίαια απ' την αστυνομία στα προάστια.

Αίγυπτος: εργατικές διαδηλώσεις, καθησυχαστικές διαμαρτυρίες και καταλήψεις σ' ολόκληρη τη χώρα (κυρίως μεταφορές, υγεία, υφαντουργία, εκπαίδευση, βραβία βιομηχανία, υπηρεσίες), σφήνα και μια συγκέντρωση 300αριών μπότσοι στο υπουργείο εσωτερικών: "αδυνατούμε να ξαναγυρίσουμε στη δουλειά μας όσο ο κόσμος μας μισεί!" γράφει μια πικέτα. Όπως και στο Σιδί Βουζιδ μετά το φευγικό του Μπεν Αλή, κι εδώ η αστυνομία προσπαθεί να οργανώσει διαδήλωση με κεντρικό σύνθημα την αποποίηση κάθε ευθύνης εκ μέρους της για την καταστολή (διαταγές εκτελούσε), την απόδοση της κακής εικόνας της σε παρεξηγήσεις που υπερέβαλλαν τα ΜΜΕ, και την οικειοποίηση συνθημάτων και κάρων των εξεγερμένων. Στο μεταξύ το υπουργείο εσωτερικών ανακοινώνει πως κατά τις ταραχές έξι αξιωματικοί, έντεκα αστυνομικοί και δεκαπέντε βοηθοί έχασαν τη ζωή τους, ενώ 342, 167 και 570 αντίστοιχα τραυματίστηκαν. 99 αστυνομικά τμήματα πυρπολήθηκαν, έξι φυλακές και αμέτρητα αστυνομικά οχήματα.

16/2

Ιράν: Συγκρούσεις στην Τεχεράνη, μετά τη κηδεία του νεκρού διαδηλωτή της 14/2. Το καθεστώς οργανώνει αντιδιαδήλωση, καλώντας τον κόσμο να εκφράσει το "μίσος" του για την αντιπολίτευση.

Αίγυπτος: Οργανωμένοι απεργιοί επιτίθενται στο υπουργείο γεωργίας, συμπλοκές με τις στρατιωτικές δυνάμεις. Γενική απεργία κι έκρηξη των εργατικών διεκδικήσεων (150 ευρώ κατώτατος μισθός σε πολλούς κλάδους, καταβολή υπερωριών, αποχώρηση ευνοομένων του Μουμπάρακ από κρατικές βιομηχανίες και υπουργεία κλπ).

Λιβύη: ελεύθεροι σκοπευτές σκοτώνουν τρεις ανθρώπους στην Αλ Βείδα, μαρτυρίες για πυροβολισμούς από ελκικότερα. 13 οι νεκροί τελικά. Ταραχές στη Βεγγάζη. Μεταφορά "Φρουρών της Επανάστασης" με οπλισμό στην Αλ Βείδα και μαρτυρίες για "ανθρωποσφαγή".

17/2

Λιβύη: Ημέρα της Οργής και ταραχές σε έξι τουλάχιστον πόλεις (Τρίπολη, Βεγγάζη, Αζάβια, Ζεντα, Δατνα, Χαβί), με 13 νεκρούς (σύμφωνα με το καθεστώς. Δεν υπάρχουν ανεξάρτητες πηγές), μετά από κάλεσμα για μια Ημέρα της Οργής, εμπνευσμένης απ' τις αντίστοιχες σε Τυνησία και Αίγυπτο. Εκατοντάδες καθεστωτικοί συγκεντρώνονται στα σημεία των διαδηλώσεων πριν τους διαδηλωτές και προκαλούν συγκρούσεις. Κυκλοφόρησε μήλοσα κι ένα κάλεσμα-ρόκληση των υποστηρικτών του Καντάφι, μέσω κινητών τηλεφώνων, πριν τις συγκεντρώσεις: "Κάθε νέος Λίβυος που έχει το θράσος να περάσει τις τέσσερις κόκκινες γραμμές, ας έρθει να τα βάλει με μας στους δρόμους της αγαπημένης μας πατρίδας". Οι τέσσερις κόκκινες γραμμές αναφέρονται σ' έναν λόγο του Σαΐφ ελ-Ισλάμ, γιού του Καντάφι, που περιέγραψε τα θεμέλια της πατρίδας του ως τον Ισλαμικό Νόμο, το Κοράνι, τα σώματα ασφαλείας και τον πατέρα του. Στην Βεγγάζη οι διαδηλωτές είναι ισχυρότεροι, παραδίδουν στις φλόγες ένα όχημα της αστυνομίας. Τραγουδούν "η Μπειντά δε φοβάται τίποτα, ο Καντάφι να την φοβάται".

Ιράκ: Ταραχές σε Κιρκούκ, Μπάσρα, Σουλεϊμάνια και Κουτ. Στις περισσότερες περιπτώσεις, πρόκειται απλά για άοπλους -ή έστω με καμιά πέτρα- διαδηλωτές που φωνάζουν συνθήματα για καλύτερες υπηρεσίες, ηλεκτρισμό, ύδρευση, και πυροβολούνται στο ψαχνό από κάποια απ' τις διάφορες ιδιωτικές εταιρίες ασφαλείας που λυμαίνονται την περιοχή. Στην Σουλεϊμάνια, οι διαδηλωτές επιτέθηκαν στα γραφεία του Πατριωτικού Δημοκρατικού Κόμματος

του Κουρδιστάν. Οι φρουροί άνοιξαν πυρ. Στο Κουτ, πόλη 850.000, πάνω από 1.000 άνθρωποι διαδήλωσαν ζητώντας την απελευθέρωση 45 συμπολιτών τους που βρίσκονται προφυλακισμένοι μετά από συγκρούσεις με τις δυνάμεις ασφαλείας την προηγούμενη μέρα, οπότε είχαν πυρποληθεί τα τοπικά κυβερνητικά γραφεία και η κατοικία του τοπικού διοικητή μετά την υπεξήρεση κρημάτων που προορίζονταν για την ηλεκτροδότηση της περιοχής, απαιώντας την παραίτησή του. Οι δυνάμεις ασφαλείας είχαν ανοίξει ξανά πυρ, σκοτώνοντας τρεις ανθρώπους και τραυματίζοντας τουλάχιστον 27. "Θα μείνουμε στους δρόμους μέχρι να φύγει ο διοικητής" λέει ο Mahdi al-Yasiri, ένας 37χρονος άνεργος μηχανικός "τα πάντα εδώ είναι άσχημα. Ούτε χορτάρι δεν έχει, ούτε ηλεκτρισμό, ούτε δουλειές, τίποτα".

Αίγυπτος: επιστρέφουν στη δουλειά οι 24.000 εργαζόμενοι της Mahalla, που βρίσκονταν σε απεργία επ' αόριστον. Συνεχίζονται πολλές απεργίες στις εργασιολόγους Σουζέ και Kafr el-Dawwar.

18/2

Μαρόκο: Άγριες διαδηλώσεις στα βόρεια ενάντια στην ακριβεία στην ηλεκτροδότηση και στο νερό, επίθεση στο αστυνομικό τμήμα και σε γραφεία γαλλικών επιχειρήσεων στο Tangier.

Λιβύη: Οι αρχές μπλοκάρουν την πρόσβαση στο διαδίκτυο, σ' ολόκληρη τη χώρα. Η ομάδα για μια "Μέρα της Οργής" αριθμούσε πάνω από 10.000 φίλους, σε σύνολο 300.000 χριστιανών που ίντερνετ στη Λιβύη.

Τυνησία: Από μια απλή διαμάχη μεταξύ κατοίκων της Sned και της Alim, αναπτύσσεται ταραχές που γρήγορα ξεσπούν σε εμπορικά καταστήματα και αυτοκίνητα στη Sned κι εναντίον αστυνομικών.

Μπακρέιν: Ο στρατός ανοίγει πυρ κατά των συγκεντρωμένων στην κεντρική πλατεία Μαργαριταρίου της Μανάμα τραυματίζοντας 26 άτομα. Κυριαρχούν συνθήματα για πτώση της μοναρχίας, κι επίσης αδελφούσνης σπιτών και σουνιτών.

Αίγυπτος: συγκέντρωση κηλίδων στην πλατεία Ταχρίρ, για να γιορταστεί η φυγή του Μουμπάρακ, ενός απ' τους πλουσιότερους ανθρώπους του κόσμου (με 70 εκ δολάρια προσωπική περιουσία) και συντρόφου του Μπεν Αλή, Νετανιάχου, Παπανδρόπου και άλλων στη Σοσιαλιστική Διεθνή, και προκειμένου να σκηθεί πίεση στον στρατό για απελευθέρωση των συλληφθέντων.

19/2

Αλγερία: Συγκρούσεις στο Αλγέρι μεταξύ διαδηλωτών και υποστηρικτών του προέδρου Bouteflika, κι απόληξη των διαδηλωτών από δυνάμεις της αστυνομίας προς τη συνοικία Belcourt. Κάποιοι κάτοικοι πετούν πέτρες και διώνουν τους διαδηλωτές, ενθαρρυνόμενοι απ' την ανοχή της αστυνομίας, φωνάζοντας συνθήματα υπέρ του προέδρου και του πρωθυπουργού. Πάνω από 1.000 συλλήψεις στο Αλγέρι, τις τελευταίες μέρες.

Λιβύη: Άγριες διαδηλώσεις στη Βεγγάζη. Χρήση πραγματικών πυρών απ' την αστυνομία. Τουλάχιστον 20 νεκροί στην Αλ-Βεγγάζη. Η Βεγγάζη αποτελεί πραγματικό προπύργιο της εξέγερσης, όπως το Σιδί Βουζιδ στην Τυνησία, το Σουζέ στο ξεκίνημα της αιγυπτιακής εξέγερσης κλπ. Το καθεστώς Καντάφι παραληρεί για "πράκτορες ξένων εθνικοτήτων -τυνησιακών, αιγυπτιακών-σουδανικών-συριακών-παλαιστινιακών και τουρκικών- επιφορησμένων να σαμποτάρουν τη σταθερότητα της Λιβύης, υποκινώντας σε πράξεις λεηλασίας, σαμποτάζ κι εμρησμών τραπεζών, δικαστηρίων, φυλακών, αστυνομικών τμημάτων, στρατώνων και νοσοκομείων". Στρατιωτικό απόσπασμα φτάνει στη Βεγγάζη μόνο και μόνο για να συνοδεύσει τον γό του Καντάφι που κρύβεται σε καταφύγιο.

Μπακρέιν: συνεχίζεται η αναταραχή στο μικρό σιπικής πλειοψηφίας και σουνιτικής μοναρχίας βασίλειο, που χρησιμεύει ως ναύσταθμός του πέμπτου αμερικανικού στόλου. Απόσυρση των τεθωρακισμένων του στρατού.

Αλγερία: Απόπειρες διαδήλωσης εκατοντάδων ανθρώπων καταστέλλονται εν τη γενέσει. Επαναλαμβάνονται συχνά με επιτυχία μέθοδοι που είδαμε στα γαλλικά προάστια: επιλογή της χωροταξίας της σύγκρουσης απ' τους ίδιους τους εξεγερμένους, με ενέδρες που μετατρέπουν τα φτωχά προάστια και τις παραγωγικές σε προνομιακό πεδίο μάχης με την αστυνομία.

Μαυριτανία: Διαδηλώσεις ενάντια στη λεηλυδρία και την ακριβεία στη Vassala (νομοσυντακτικά).

Τζιμπουτί: ένας διαδηλωτής κι ένας αστυνομικός νεκροί σε συγκρούσεις μετά από αντικυβερνητική διαδήλωση που κάλεσε η αντιπολίτευση, τρεις ηγέτες τις οποία συνελήφθησαν ως προηγουμένως μέρες.

20/2

Λιβύη: "Εκτός ελέγχου" η κατάσταση στη Βεγγάζη, πάνω από 200 νεκροί από πυρά των δυνάμεων ασφαλείας. Σαμποτάζ και σε πειραλοπονητές και συμπλοκές εργατών με φύλακες, ένα κτίριο παραδίδεται στις φλόγες.

Αίγυπτος: Τέλος της απεργίας στην Misr Filature, την πιο μεγάλη βιομηχανία της χώρας, μετά από αύξηση 25% των μισθών. Επαναλειτουργία των τραπεζών σ' όλη τη χώρα, με απώλειες ύψους 17%. Οι τράπεζες και κρατικές υπηρεσίες και ταμεία είχαν κλείσει από το καθεστώς ήδη από τις πρώτες μέρες της εξέγερσης, ως μέσο τρομοκρατίας του πληθυσμού, μέτρο που άσκησε ιδιαίτερη οικονομική πίεση σε μεγάλο μέρος του κόσμου της εξέγερσης που παράλληλα απεργούσε και βρισκόταν όλη μέρα στους δρόμους. Αν κι ο κόσμος της εξέγερσης δεν ήταν αμεγαλός εργατικός, κι όπου ήταν (Σουζέ, Mahalla, Kafr el-Dawwar, Ισμαηλία κλπ), εμφανιζόταν περισσότερο ως "διαδηλωτές", παρά ως "εργάτες". Ωστόσο, η αλλαγή συσχετισμών που επέβαλε η εξέγερση, μεταφράστηκε μεταξύ άλλων και σε έκρηξη των εργατικών αγώνων και διεκδικήσεων σ' όλη τη χώρα. Εντωμεταξύ, το κράτος κινητοποιεί τον μηχανισμό καθαριότητας για να σβήσει απ' τους τοίχους (και την κοινωνική μνήμη) τα εκατοντάδες γραφίτι της εξέγερσης. Πάνω από 365 οι νεκροί, τουλάχιστον 1.000 αγνοούμενοι.

Κίνα: συλλήψεις ακτιβιστών που οργανώνουν πορείες αλληλεγγύης στις αραβικές εξεγέρσεις, και προειδοποιήσεις εναντίον όσων ακέφτονται να διαδηλώσουν.

“Γιατί οι πολιτικοί αγαπούν το κυπριακό;

Το κυπριακό πρόβλημα και ο εθνικισμός καρίζουν υγεία και χαμόγελα στο κράτος και το κεφάλαιο...

Και την έβδομη ημέρα η Εξουσία είπε: «Εγένετο το Κυπριακό πρόβλημα και ας μη λυθεί ποτέ!»

Αντίθετα με τις διαδεδομένες αντιλήψεις, η γέννηση του εθνικισμού (και ο διαχωρισμός των δύο κοινοτήτων) στην Κύπρο είναι πολύ πρόσφατη. Οι απαρχές του βρίσκονται (όχι συμπτωματικά) σχεδόν ταυτόχρονα με το «νοίκιασμα» του νησιού από τους άγγλους αποικιοκράτες, δηλαδή το 1878. Οι εθνικές ταυτότητες που βλέπουμε σήμερα (αλλά και το αίτημα για ένωση με την Ελλάδα) όχι μόνο ήταν άγνωστες τότε (αναφορές σε Έλληνες και Τούρκους δεν υπάρχουν πριν την έλευση των άγγλων, παρά μόνο σε χριστιανούς και μουσουλμάνους) αλλά αντίθετα υπήρξαν παραδείγματα κοινής αντίστασης μουσουλμάνων και χριστιανών ενάντια στη φορολογία των τοπικών αρχόντων, Οθωμανών και εκκλησίας. Η εισαγωγή του εθνικισμού και ο διαχωρισμός του λαού προήλθε κυρίως από τους Άγγλους αποικιοκράτες, οι οποίοι ουσιαστικά και θεσμικά πλύν, οργάνωσαν τους εθνικούς διαχωρισμούς.

Οι αποικιοκράτες χρησιμοποίησαν τους εθνικούς μύθους να εφαρμόσουν τη γνωστή τακτική του «διάρει και βασίλευε» και να εδραιώσουν την κυριαρχία τους στο νησί. Ταυτόχρονα, οι ελληνοκύπριοι και τουρκοκύπριοι ασπί χρησιμοποιήσαν τα εθνικά ιδεώδη για να προσπίσουν αρχικά τα οικονομικά τους συμφέροντα, αφού πρώτιστο μέλημα ήταν η άμυνα ενάντια στην «κομμουνιστική απειλή.» Στη συνέχεια χρησιμοποίησαν τον «πατριωτικό αγώνα» με σκοπό την κατάληψη των κενών που θα άφηνε η εγκατάλειψη της εξουσίας του νησιού από τους Άγγλους. Το φαινόμενο του εθνικισμού και των εθνικών μύθων είναι, και στην Κύπρο, ένα καλοφραγμένο ιδεολόγημα που χρησιμοποιείται από την εξουσία και το κεφάλαιο για να υπονομεύσουν τα ταξικά κινήματα και οποιαδήποτε αντίσταση ενάντια στις επιλογές των κυρίαρχων. Τα δικοινοτικά εργατικά κινήματα των δεκαετιών '30 και '40, που ήταν ανταγωνιστικά στη Βρετανική Εξουσία, πολεμήθηκαν από τους αστούς και των δύο κοινοτήτων, οι οποίοι χρησιμοποίησαν το εθνικό ιδεολόγημα για να τα αποδυναμώσουν, όπως έγινε στην περίπτωση των Οκτωβριανών, το '31.

Το παράδειγμα της Κύπρου είναι ένα από τα πολλά στην παγκόσμια ιστορία όπου το εθνικό πρόβλημα εμφανίστηκε και αφάνισε οποιοσδήποτε απόπειρες ταξικές/κοινωνικές συγκρούσεις, που είχαν αρχίσει να διαμορφώνονται από τα μέσα της δεκαετίας του '30. Η Κύπρος αποτελεί ισχυρό καστούκι στη μαρξιστική ορθοδοξία που βλέπει τους εθνικούς και εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες ως τα πρώτα βήματα της ταξικής πάλης. Η αφοσίωση των ελληνοκύπριων συνδικαλιστών στο εθνικό όραμα της ένωσης με την Ελλάδα διέσπασε την κοινή δράση των δύο κοινοτήτων, (όπως ήταν οι εργατικοί αγώνες της δεκαετίας του '40, ο κοινός εορτασμός της πρωτομαγιάς του '48 κοκ). Οι ηγέτες των ε/κ και τ/κ συνδικάτων (ακόμα και του ΑΚΕΛ/ΠΕΟ) έστρεψαν τον αγώνα των εργαζομένων, όχι ενάντια στα αφενικά, αλλά η μια κοινότητα ενάντια στην άλλη, για να μπορέσουν να πραγματοποιήσουν τα εθνικά οράματά τους.

Το έθνος είναι ο συνεκτικός δεσμός κυρίαρχων και καταπιεσμένων, αφεντικών και δούλων. Οι εθνικοί μύθοι εξυπηρετούν και διαιώνίζουν την ταξική κοινωνία, αφού καλλιεργούνται από την αστική τάξη, έτσι ώστε τα καλύτερα κοινωνικά στρώματα να θεωρούν ότι ο εχθρός τους βρίσκεται σε ένα άλλο έθνος, (στην προκειμένη περίπτωση πως ο εχθρός είναι η άλλη κοινότητα) και να μην στρέφονται ενάντια στα αφεντικά και τους εξουσιαστές που καθημερινά τους κλέβουν τη ζωή. Η εθνική ενότητα η οποία δημιουργείται, σημαίνει συνείδηση των καταπιεσμένων στην αφάιμαξη της ζωής τους, ταξική/κοινωνική ειρήνη, και μια κατάσταση κοινωνικής απάθειας απέναντι σε ουδένποτε θυμίζει ταξική πάλη και κοινωνική δράση και αντίσταση. Η ύπαρξη του κυπριακού προβλήματος σήμερα είναι ο κύριος πυλώνας του παραγωγικού εθνικισμού. Το κυπριακό με τη σειρά του δίνει λόγο ύπαρξης σε σχεδόν όλα τα πολιτικά κόμματα, τα οποία, από αριστερά μέχρι ακροδεξιά συμμετέχουν ενεργά στη διάχυση των εθνικών μύθων στην κοινωνία. Οι εξουσιαστές έχουν χρησιμοποιήσει μια πετυχημένη, σε γενικές γραμμές, στρατηγική όσον αφορά το κυπριακό. Με το να προβάλλεται συνέχεια στις ειδήσεις, να γίνονται συνεχώς συζητήσεις στα ραδιόφωνα, και να διδάσκεται η μονόπλευρη και εθνικιστική πλευρά των γεγονότων μέσα στα σχολεία, έχουν καταφέρει να «κρύψουν» το κυπριακό πρόβλημα, κάνοντας την κοινωνία να το βαρθεθεί. Έτσι, έχουν ωθήσει ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας στο να πιστεύει πως η μόνη επιλογή που έχει είναι να διαλέγει ένα πολιτικό κόμμα η ηγέτη, μέσα από τις εκλογικές διαδικασίες, για να την εκπροσωπή στις συζητήσεις και τις συνομιλίες για το εθνικό ζήτημα. Ταυτόχρονα, το κυπριακό που προβάλλεται ως το μέγιστο και σχεδόν μοναδικό πρόβλημα του τόπου δίνει την ευκαιρία στην πολιτική ηγεσία να περνά τις αναγκαίες τις

πολιτικές χωρίς την αντίδραση της κοινωνίας (και να αγνοεί παντελώς άλλα κοινωνικά προβλήματα) με πρόσχημα πάντα το κυπριακό.

Όσον αφορά το πώς θα έρθουν οι δύο κοινότητες κοντά, (απαραίτητη προϋπόθεση για να αναπτυχθούν κοινωνικά κινήματα ανταγωνιστικά στην εξουσία) αυτό δε θα γίνει με το άνοιγμα οδοφραγμάτων, ούτε με κομματικά πανηγύρια «ειρήνης και φιλίας», ούτε με μια λύση επιβαλλόμενη από τα πάνω.

Συγκεκριμένα, το αίτημα για άνοιγμα των οδοφραγμάτων είναι παγίδα, που θελημένα ή μη οδηγεί με ακριβεία στην επιστημοποίηση της διχοτόμησης ή διαφορετικά είναι η άλλη πλευρά του ίδιου νομίσματος. Το δίπολο Επαναστατική (UNOPS, συνομιλίες κλπ) ή Διχοτόμηση (εθνικιστές, αίτημα για ένωση κλπ) με λογικές του στυλ «δεν είσαι μαζί μας είσαι «απορριπτικός» ή «προδοτής» αντίθετα πολώνει την κατάσταση στον ίδιο φασύλο κύκλο των «διαπραγματεύσεων» και των κομματικών τερπιτών.

Οι ε/κ και οι τ/κ θα έρθουν πιο κοντά μέσα από τα κοινά βιώματα, και την αλληλεγγύη, μέσα από την κοινή δράση και αντίσταση, την οποία προσπαθούμε να κινήσουμε και να καταλύσουμε ως αναρχικοί και αγωνιζόμενοι άνθρωποι.

Ο στρατός ως μηχανισμός εξουσίας προάγει τα εθνικά ιδεώδη και στις δύο πλευρές, την πειθαρχία, την υπακοή και την ιεραρχία. Στην Κύπρο υπάρχουν 6 στρατοί: ελληνοκυπριακός(Ε.Φ.), Ελληνικός(ΕΛΔΥ Κ), τουρκοκυπριακός, Τουρκικός(ΤΟΥΡΔΥΚ), ΟΗΕ, Βρετανικός(NATO) και προσεχώς καναδικές βάσεις, και αναμένεται και η συγκρότηση του ευρωστρατού. Οι βάσεις που βρίσκονται σε εδάφη της Κύπρου έχουν παίξει αιματηρό ρόλο στους πολέμους που διεξάγονται στη Μέση Ανατολή για τα γεωστρατηγικά συμφέροντα των κυρίαρχων, σε συνεργασία με

το κυπριακό κράτος. Μια ιδανική λύση από τα κάτω όπως την οραματιζόμαστε συμπεριλαμβάνει κατάργηση όλων των στρατών και κλεισιμο/διάζιμο των βάσεων(στην Κύπρο και παντού).

Η πραγματικότητα είναι πως δεν πρέπει να περιμένουμε τίποτε από τους κάθε λογής «ηγέτες» και «σωτήρες» που εμφανίζονται. Η πραγματικότητα είναι πως η ουσία δεν βρίσκεται και ούτε ποτέ ήταν στο να επιλέξουμε ανάμεσα σε ένα ναι ή ένα όχι ενός σχεδίου που θέτουν οι κυρίαρχοι, όπως το Ανάν ή τη διζωνική-δικοινοτική ομοσπονδία. Η μόνη πραγματική λύση στο κυπριακό μπορεί να δοθεί από τους από κάτω: εκείνους που πραγματικά πλήττονται από τους διαχωρισμούς, και φυσικά χωρίς την εξουσιαστική διαμεσολάβηση των κοινωνικών σχέσεων. Πόσο περισσότερο στην Κύπρο, εδώ όπου οι κοινοί αγώνες και η κοινή αντίσταση απέναντι στην εκμετάλλευση και την καταπίεση υπήρξαν – και πολύ πρόσφατα μάλιστα, πριν εξαφανιστούν στο βόθρο του εθνικού ιδεολογήματος.

Ακόμα κι αν έρθει μια λύση φτιαγμένη από τους από πάνω, αυτή θα είναι στα μέτρα τους, ώστε να μπορούν να μας χειραγωγούν και να μας ελέγχουν ακόμα καλύτερα. Θα είναι κομμένη και ραμμένη για αυτούς, με την συνέχισή της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, της καταστολής και του κοινωνικού ελέγχου. Θα εφεύρουν νέα ιδεολογήματα και θα χρησιμοποιήσουν στο έπακρο την γνωστή και δοκιμασμένη συνταγή των πλαστών διαχωρισμών του έθνους για να εδραιώσουν και να διαιώσουν την κυριαρχία τους. Φτάνουμε λοιπόν στο ερώτημα: θα περιμένουμε την λύση να έρθει από τους ικετούς μας να βρεθούν για «συνομιλίες λύσης»; Αφού το ξέρουμε, αυτοί θα κάνουν ό,τι τους συμφέρει καλύτερα. Η μόνη μας επιλογή είναι να αντισταθούμε, μέσα από δικοινοτικούς, κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, για την κατάργηση των συνόρων και των εθνικών διαχωρισμών, να επιτεθούμε στο σύστημα ιεραρχίας και εκμετάλλευσης που γεννάει αυτούς τους διαχωρισμούς, για μια ελεύθερη κοινωνία της αλληλεγγύης και της συνπαρχής.

“Μήπως είναι... καιρός για αυτοοργάνωση στην Κύπρο;

Τι είναι αυτοοργάνωση;

Αυτοοργάνωση είναι μια μέθοδος ενεργητικής, συλλογικής και οριζόντιας οργάνωσης. Η αυτοοργάνωση έχει δυο βασικά συστατικά: την αντι-ιεραρχία και τις συλλογικές αποφάσεις. Αυτά σημαίνουν ότι μια ομάδα ανθρώπων έρχεται κοντά για να οργανωθεί αυτόνομα από οποιοδήποτε άλλο φορέα, χωρίς καμιά στορική ή κομματική ηγεσία. Οι αποφάσεις λαμβάνονται συλλογικά (με απόλυτη ή γενική πλειοψηφία) χωρίς καμιά άσκηση εξουσίας κατά τη διάρκεια της λήψης αποφάσεων ή δράσεων της ομάδας αυτής.

Η αυτοοργάνωση μπορεί να δημιουργηθεί σε τρία τουλάχιστον επίπεδα:

1. τις αυτοοργανωμένες συλλογικότητες
2. τους αυτοοργανωμένους κοινωνικούς αγώνες
3. την αυτοοργάνωση ως βασικό στοιχείο ενός συνολικού κοινωνικού προτάγματος ανταγωνιστικού και αντιπαραθετικού στον καπιταλισμό.

Το κείμενο αυτό θα ασχοληθεί με το ζήτημα των αυτοοργανωμένων συλλογικοτήτων, ιδιαίτερα τα συλλογικά εγχειρήματα σε σχέση με τις γειτονιές, το δημόσιο χώρο και το περιβάλλον.

«Οι αυτοοργανωμένες συλλογικότητες αποτελούν ένα διαφορετικό μοντέλο οργάνωσης της πολιτικής παρέμβασης και δράσης - είτε πρόκειται για καθαρά πολιτικές ομάδες (συγκροτημένες γύρω από ένα κοινό πολιτικό- θεωρητικό-ιδεολογικό πλαίσιο) είτε για συλλογικά εγχειρήματα παρέμβασης σε συγκεκριμένους κοινωνικούς χώρους (εργασιακό χώρο, γειτονιές, σχολεία, σχολές κ.λπ.) είτε για θεματικές ομάδες. Το ενοποιητικό τους στοιχείο είναι ότι λειτουργούν με μια οριζόντια αντιεραρχική δομή, σε αντίθεση με τα όποια τυπικά ή άτυπα συγκεντρωτικά μοντέλα οργάνωσης που υιοθετήθηκαν από ένα μεγάλο κομμάτι του επαναστατικού κινήματος, ήδη από την εμφάνισή του.»

<http://indy.gr/analysis/pos-antolambanomaste-tin-aytoorganosi>

Γιατί προτείνουμε την συλλογική αυτοοργάνωση στις γειτονιές;

§ Γιατί κέντρο αποφάσεων που αφορούν αποκλειστικά μια γειτονιά πρέπει να είναι η ίδια η γειτονιά.

§ Η αυτοοργάνωση είναι η μόνη μέθοδος οργάνωσης που δεν αποδέχεται ιεραρχίες και αρχηγούς

§ Είναι η μόνο μέθοδος οργάνωσης που διακεί και να ενεργοποιεί τις ιδιαίτερες ικανότητες του καθενός, μέσα από μια συλλογική σύνθεση, μέσα από την κατάκτηση κοινού τόπου στη συναπόφαση και τη συνυπευθυνότητα.

§ Οι ικανότητες, οι αποφάσεις, τα εγχειρήματα, οι ευθύνες, οι υποχρεώσεις αλλά και η καρδιά και η δημιουργικότητα αποτελούν κοινό κτήμα των κατοίκων μιας αυτοοργανωμένης γειτονιάς.

Επίσης προτείνουμε τη συλλογική αυτοοργάνωση επειδή:

§ Θα λειτουργούν αμεσοδημοκρατικά

§ Θα φέρουν τους κατοίκους πιο κοντά στη γειτονιά τους, στη φύση και στους δημόσιους χώρους.

Προτείνουμε τη συλλογική αυτοοργάνωση για μια πιο κοινωνική, δημιουργική και ελεύθερη ζωή!

Παραδείγματα από την Ελλάδα

Ανοιχτή συνέλευση κατοίκων Αγίας Παρασκευής:

«Οι βασικές αρχές της συνέλευσης έχουν να κάνουν με την άμεση δημοκρατία. Όλα τα μέλη αντιμετωπίζονται απ' όλους ισότιμα. Ο λόγος που εκφράζει ο καθένας έχει το ίδιο βάρος με των υπολοίπων. Στη συνέλευση λοιπόν επικρατεί πλήρης πολιτική ισότητα και αντι-ιεραρχία. Δεν υπάρχουν ειδικό που μιλάνε πιο πολύ, ούτε αρχηγό και άτομα τα οποία ο λόγος τους έχει αυξημένη βαρύτητα. Οι αποφάσεις παίρνονται ισότιμα απ' όλα τα μέλη στη βάση της συνδιαμόρφωσης. Δηλαδή όλοι μας πρέπει να συνεισφέρουμε και να συνανέσουμε στις αποφάσεις τις συνελεύσεις. Μέσα από τις συνελεύσεις βγάζουμε, κείμενα, αφίσες οργανώνουμε δράσεις αλλά πρωτίστως συζητάμε για θέματα που αφορούν την ζωή μας. Έτσι λοιπόν η συνέλευση εκτός από μέσο αποτελεί και πρόταγμα για μια διαφορετική οργάνωση των γειτονιών, του δήμου, των σχολείων, των ελεύθερων χώρων κλπ.»

<http://apoiixitsyneleysiasgrataskevis.blogspot.com/>

Επιτροπή Πρωτοβουλίας Κατοίκων Εξαρχείων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ λειτουργεί εδώ και τρία χρόνια. Στο διάστημα αυτό πέρα από τη συσπείρωση ενεργών πολιτών της γειτονιάς και την ανάλυση προβλημάτων που καθημερινά αντιμετωπίζουν ζώντας στα Εξαρχεία, πραγματοποίησε εκδηλώσεις κι ανέλαβε δράση για διάφορα θέματα όπως:

• Το καλοκαίρι του 2007 έθεσε εκτός λειτουργίας με δυναμικές ενέργειες των μελών της, μέσα από λαϊκές συνελεύσεις, τέσσερεις κεραίες κινητής

τηλεφωνίας, απαλλάσσοντας τους κατοίκους από την επικίνδυνη ακτινοβολία τους.

• Στις 22/12 οργάνωσε ανταλλακτικό παζάρι και γιορτή στην Πλατεία Εξαρχείων για να ενθαρρύνει την ιδέα της ανακύκλωσης αλλά και της διεκδίκησης των ελεύθερων χώρων της γειτονιάς.

• Τον Αύγουστο του 2008 συνεργάστηκε με την Κοινότητα Ανοικοδόμησής στη δημιουργία ηχητικού κάρτη των Εξαρχείων και στην ηχητική σηματοδότηση της γειτονιάς.

<http://exarchia.pblogs.gr/>

Αυτοδιαχειριζόμενο πάρκο Ναυαρίνου

Το πάρκο είναι τόπος δημιουργίας, χειραφέτησης και αντίστασης, ανοικτός σε δράσεις πολιτικές, πολιτιστικές, αντικαταναλωτικές κλπ. Φιλοδοχεί να είναι, ακόμα, ένας κήπος της γειτονιάς που φιλοξενώντας μέρος της κοινωνικής ζωής των κατοίκων της πέρα από λογικές κέρδους κι ιδιοκτησίας, λειτουργεί σαν τόπος παιχνιδιού και περιπάτου, συνείρεσης και επικοινωνίας, άθλησης, δημιουργίας και προβληματισμού, καταργώντας τα στεγανά της διαφορετικής ηλικίας, καταγωγής, μορφωτικού επιπέδου, κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης. Το πάρκο συνδιαμορφώνεται από μια ανοικτή συλλογικότητα κι αλλάζει μέρα με τη μέρα. Κάθε ιδέα μπορεί να εκφραστεί και τίποτα δεν απορρίπτεται χωρίς διάλογο κι εγχειρήματα. Όμως οι συναινετικές αποφάσεις της συνέλευσης είναι δεσμευτικές για όλους.

<http://parkingparko.blogspot.com/>

Στην Κύπρο τι γίνεται;

Στην Κύπρο δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή οποιαδήποτε οργανωμένη και σταθερή αυτοοργανωμένη πρωτοβουλία κατοίκων με εξίσηση ίσως την ομάδα κατοίκων «Εντός των τειχών» (της Λευκωσίας). Παρ'όλα αυτά πραγματοποιούνται συχνά ανοικτές συνελεύσεις από πρωτοβουλίες ατόμων και συλλογικοτήτων για διάφορες δράσεις, όπως είναι η διοργάνωση των ποδηλατοπορειών Critical Mass, των street party και street parade και διάφορες άλλες δράσεις. Υπάρχουν όμως μερικά πιο συγκεκριμένα παραδείγματα εγχειρημάτων αυτοοργάνωσης.

Η προσπάθεια για δημιουργία αυτοδιαχειριζόμενου πάρκου στην καρδιά της Λευκωσίας, κοντά στην περιοχή Φανερωμένης. Η προσπάθεια αυτή ξεκίνησε λίγο πριν το καλοκαίρι του 2010 όταν κάτοικοι και φίλοι της περιοχής κατέλαβαν ακρασιμοποίητο χώρο του δήμου Λευκωσίας (από Τ/κ περιουσία) για να τον μετατρέψουν σε αυτοδιαχειριζόμενο πάρκο. Ακολούθησε η σύσταση μιας συνέλευσης που αποφάσισε για την καθαριότητα, την εμφύτευση, τις δουλειές κτλ. Η πρωτοβουλία αυτή αντιμετωπίζει και αντιμετωπίζει ακόμα πολλές δυσκολίες.

Η πρωτοβουλία της ομάδας «Ο Μίτος της Αριάδνης» για ένα φεστιβάλ στην οδό Θησέως στην οποία κατοικούν. Οι στόχοι του φεστιβάλ ήταν:

- Να παρουσιαστούν με θετικό τρόπο τα προβλήματα της γειτονιάς.
- Να αναδειχθούν και οι άλλες όψεις της γειτονιάς, πέρα από το δρόμο-πέρασμα για τα αυτοκίνητα.
- Να αναδειχθούν τα προτερήματα της ζωής στην εντός των τειχών πόλη.
- Να αναδειχθεί η ευαισθησία και η αγάπη του κόσμου για τον τόπο όπου κατοικεί.
- Να τονιστεί ότι η Θησέως είναι μια γειτονιά όπως πολλές άλλες στην ιστορική Λευκωσία, που έχουν ένα ρόλο να παίξουν σε αυτήν την πόλη.

Η Πρωτοβουλία δράσης για την πόλη (της Λευκωσίας) που οργάνωσε το φεστιβάλ εμφύτευσης. Η Πρωτοβουλία δημιουργήθηκε από 5 ομάδες που δρουν μέσα στην πόλη της Λευκωσίας (Άγρυπνοι εντός των τειχών, Φάλιες, Ένωση Αναρχικών, Πλανόδιο Στέκι Δρόμου, Ομάδα Q) καθώς και άτομα. Το φεστιβάλ πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της προσπάθειας επαναδιεκδίκησης και διαμόρφωσης των δημόσιων χώρων και ανάπτυξης οικολογικής και κοινωνικής συνείδησης και ανθρώπινων σχέσεων.

Επίσης:

Πρωτοβουλία κατοίκων ενάντια στην ανέγερση καθεδρικού ναού στο κέντρο της Λευκωσίας «Άγρυπνοι εντός των τειχών», Ομάδα κατοίκων στο κέντρο της Λευκωσίας που στοχεύει στο να αφυπνίσει όλους όσους ζουν εντός των τειχών, ώστε να συμβάλουν στο να τεθούν τα θεμέλια για μια ανθρώπινη και λειτουργική διαχείριση της ιστορικής μας πόλης

Ιδέες και προτάσεις:

Μονιμοποίηση του «φεστιβάλ της Θησέως» και προσπάθεια οργάνωσης παρόμοιων εκδηλώσεων σε άλλους δρόμους και γειτονιές της πόλης.

Πρακτική στήριξη στην προσπάθεια για αυτοδιαχειριζόμενο πάρκο στην Τρικούπη, και απαλλοτρίωση όπου είναι δυνατόν ακρασιμοποίητων δημόσιων χώρων για τη δημιουργία πάρκων / χώρων πρασίνου.

Σταθερή συνέχιση και δραστηριοποίηση της «Πρωτοβουλίας δράσης για την πόλη»

Στήριξη και συμμετοχή στις υπάρχουσες ανοικτές συνελεύσεις (critical mass, street parade κ.α.). Καλέσματα σε ανοικτές συνελεύσεις σε γειτονιές για θέματα που αφορούν τους κατοίκους (ποδηλατόδρομοι, καθαριότητα, πολιτικές συζητήσεις, εκδηλώσεις κτλ)

Δημιουργία πρωτοβουλίας πολιτών για διάφορα κοινωνικά, τοπικά, οικολογικά ζητήματα όπως ήταν η πρωτοβουλία ενάντια στην ανέγερση του καθεδρικού ναού.

Στις γειτονιές μας, στις κοινότητές μας, στην οργάνωση και τον τρόπο ζωής μας, ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός!

από Πλανόδιο Στέκι Δρόμου stek-i-dromou.blogspot.com

Λύκειο Βεργίνας, σκέψεις τζιαί καπνός

Βλέπω τα σχιέρκα των μαρών όφκερα μισιά.

Να γυρέφκουν μια κούκλα σπασμένη ακτίνησιπ

ένα αεροπλανού κιουσόφτερο.

Εν μεγάλα τα μάθκια των μαρών.

Αλλά η λύπη τους εν πιο μεγάλη

που όσπν μπορούν να κρατήσουν μέσα

επώδυνα οι βλεφαρίδες τους.

Να μέν φκει έξω η λύπη.

Οι βλεφαρίδες τους που γέρνουν κάτω

βλέφαρο-βλέφαρο σπασμένες αμυγδαλιές

σε μια προσπάθεια να μέν φκει έξω.

Η μεγάλη τους λύπη.

Σπασμένες αμυγδαλιές τα όφκερα σχιέρκα των

μαρών.

Η στεναχώρκα που φέφκει που τες βλεφαρίδες

τους.

Τα δάκρσα,

πατημένα φκιορά.

Αμυγδαλιά σε αποσύνθεση.

Μαρμαρωμένον ηχητά ως γαίαν, όπου άλλοτε,

έτρεσχιεν ως ρεσιέν Ζωής.

Πατημένα φκιορά αμυγδαλιές η Ελπίδα των

μαρών.

Που μπότες στρατόκαβλων,

που μπότες πολιτικών,

που μπότες ανθρώπων

που βρωμίζουν την λέξη Άνθρωπος,

τζιαί τη ψυχή μου.

Πατημένα.

Με ασέβεια.

Στεκούμασπεν με ασέβεια μπροστά στο θάσμα

που ορίζεται ως συν-Άνθρωπος μας.

Που ορίζεται ως Ζωή.

Ώς Υπαρξής.

Βρωμίζει τη ψυχή μου ο Λόγος σου

κάθε Κουλιά «πολιτική»

κάθε ψευτο-Έλληνα «πατριώτη»

κάθε ρατσιστή

που αυτο-ορίζεισαι ως Ασέβεια.

Που ως μή-ύπαρξής-δύναται οηλίσει τα χέρια των

παιδιών με μίσος.

Έν μπορείς να μου ζητάς

να βλέπω τα μαρώ να παίζουν μέσα σε

στρατόπεδα εγκλεισμού

«Μεταναστών - Λαθρομεταναστών».

Έν μπορείς να μου ζητάς

να ανέχομαι ή να δέχομαι σωπηρά, τυφλά

όσα τα χέρια σου όηλιαν τα χέρια των παιδιών

μας

να χτυπήσουν ανελέπια

τους «αραβό-φονους» στο λύκειο Βεργίνας.

Πώψε, πάλε, έσχιει «εκδήλωσι» στη Λάρνακα.

«Εκδήλωσι» ενάντια στους «Λαθρομεταναστές».

Να πάω να εκ-δηλώσω,

να δηλώσω,

το ότι είμαι ενάντια σε συν-ανθρώπους μου.

Η τραγωδία της γλώσσας που επλάσασπεν ασισρά,

ασισρά εξουσιαστικά

που ορίζει Συν-Άνθρώπους μας ως Λαθραίους.

Κοιτάω με τα μάθκια της ψυχής μου

τα λιπόσαρκα σώματα των μαρών.

Μετρώ τα κόκκαλα της πείνας

στο σώμα το ισχνό της μάνας τους.

Στα σχιέρκα τα όφκερα.

Μέσα σε βάρκες.

Ανάμεσα σε σύνορα.

Τζιαμέ που εκόψασπεν την γή,

τζιαί ονομάσπεν την δική «Μας».

Ονομάσπεν εξουσιαστικά τη θάλασσα,

τζιαί τον σέρα.

Το δέντρο που ανθίζει,

τζιαί το πουλί που πάει να πετάσει για πρώτη φορά

με τα φτεροθήκια του.

Ούλλα δικά μας.

Ούλλα.

Να τα κόφκουμεν.

Να τα βιάζουμεν.

Ούλλα,

ούλλα δικά Μας.

Έτσι εκρίναμεν.

Πως η γή εν δική μας για να την πεσοκόφκουμεν.

Πως οι συνάνθρωποι μας πρέπει να μαντζίζονται

μέσα σε στρατόπεδα.

Να χτυπούνται ανελέπια σε σχολεία της

Λάρνακας.

Τζιαί μετά, εξεκάσπεν.

Το πως να είμασπεν άνθρωποι.

Η έστω, τραγελαφικές καρικατώδεις

μας αλλοτινής μας ύπαρξής.

Εμείς, που εζήσασπεν μέσ τα τσαντίρκα.

Εμείς, που ακούσασπεν τες πόμπες να πνέφρουν

πουπάνω μας.

Εμείς που υπήρξασπεν ως εσαυτόν Πρόσφυγες, ως

εσαυτόν Μετανάστες.

Εμείς, που μας έκοψεν που την μέση η Ασέβεια.

Που μπότες στρατόκαβλων,

που μπότες πολιτικών,

που μπότες ανθρώπων

που βρωμίζουν την λέξη.

Εμείς,

πότε εσταματήσασπεν να είμασπεν Άνθρωποι;

Τζιαί να εκ-δηλωνούμασπεν, ενάντια στον

συνάνθρωπο μας;

«Εσείς οι Κυπριαί τι γυρεύετε μαζί με τούτους;» ερώτησαν με ένας στη Λάρνακα θυμο-μανιασμένα πριν λλλίο τζιαρμό.

«Τούτοι», ήταν οι Μουσουλμάνοι / οι Αραβες / η μετέωρη έννοια του μπαμπούλα.

Αρούστακα παιδιά από την Παλαιστίνη, η αφαιρετική έννοια ενός «Εκθρού».

Ενός «λερωμένου» Άλλου, που έρχεται να σπιλώσει μιαν -ακόμα περισσότερο- αφαιρετική έννοια υπουθήμενς καθαρότητας.

Ήθελα να του πω για τη γιαγιά μου.

Τζιαί τζεινή πρόσφυγας.

Που εκεντούσε με τες «Τουρκούες».

Τζαι μιαν ημέραν επίαν οι δολοφόνοι, οι στρατόκαβλοι, οι «δικικοί» μας.

Θυμο-μανιασμένα. Τζιαί έσφαξαν τες «Τουρκούες».

Αλλά έν επρόλαβα να του το πω.

Γιατί οι δολοφόνοι, οι στρατόκαβλοι, οι «δικικοί Μας»,

θυμο-μανιασμένα για άλλη μιαν φορά εμσσεκέρωσαν, τζειννή την νύχτα.

Ντροπή στες θρησκείες που σ' όνομαν τους θέλουμεν να κλέψουμεν που τον Άλλον το δώρο της Ζωής.

Ντροπή στα σιέρκα που δεν σέβονται την καρκιάν.

Προ-τάσεις για εγκλεισμούς, προ-τάσεις για απελάσεις.

«Απέλαση», λες τζιαί η Γη ανήκει σε εμάς. Η κωμωδία της ανισορροπίας.

«Απέλαση», λες τζιαί η ανθρωπιά σου,

το πόσο γελάς, το πόσο κλαίεις, το πόσο σκιαίρεσε, το πόσο λυπάσε, το πόσο αγαπάς, το πόσο συγκίνησε,

λες τζιαί ούλλα όσα σε κάνουν άνθρωπο μπορούν να μετρηθούν

ή να οριοθετηθούν

από χαρτιά.

Χαρτιά νομικά. Χαρτιά πολιτικά.

Μετρήστε την ανθρωπιά μας με Χαρτιά θιασώτες του εκτριωματικού παρά-λόγου.

Μετρήστε, μετρήστε καλά, πόσο νόμιμο, τζιαί πόσο παράνομο είμαστε.

Μετρήστε καλά να μέν σας φύει πόντος, εμπρός, στα τέσσερα τζιαί μετρήστε.

«Το ποσό νόμιμος και το ποσό παράνομος είναι ένας άνθρωπος»,

ο εργαλειακός σουρεαλισμός της λογικής του παρά-λόγου σας

που βιώνουμε στη μετά-μεταμοντέρνα μας κωμικοτραγική πραγματικότητα.

Εκεί όπου κοιτάμε τα καρτιά, και δεν κοιτάμε Τα μάτια.

Εκεί όπου κοιτάμε στα χαρτιά, και δεν κοιτάμε Στα μάτια.

Προ-τάσεις δια μέσω εκ-δηλώσεων ενάντια στη «λαθρομετανάστευση»

με συνθήματα όπως «Έξω οι ξένοι».

«Έξω οι ξένοι», «έξω οι ξένοι», «έξω οι ξένοι», Τρεις φορές ως Ιούδες

προδώσατε την ανθρωπιά σας.

Συχαρητήρια κύριοι. Οπλίσατε ακόμα και κάποια από τα παιδιά μας

στάλα-στάλα το δηλητήριο του Λόγου σας, να το αφομοιώσουν.

Έγινε ο Λόγος σας γροθιά στα αθώα και αγνά θα έπρεπε, χέρια των παιδιών μας.

Συχαρητήρια κύριοι.

Μπορείτε τώρα να κοιμηθείτε ήσυχα ως καλοί Χριστιανοί,

που πράξαντε το καθήκον τους ενάντια στον κακό μπαμπούλα εκθρό Μουσουλμάνο

τον αμούστακο Παλαιστίνιο του λυκείου Βεργίνας. Ντροπή σας.

Ντροπή στην καρδιά σας.

Οι καλοί Χριστιανοί, που ξεκάνουν εθελοντικά ποσό σκούρο

ήταν το δέρμα του Χριστού τους.

Ντροπή στα σιέρκα που δεν σέβονται την καρκιάν.

Ντροπή στο Λόγο που μου λαλεί να δώ τα μωρά μέε τα στρατόπεδα,

που μου λαλεί για απελάσεις συνανθρώπων μου, που μου λαλεί για μίσος.

Που πράττει ασέβεια.

Όχι κάθε Κουλία, όχι κάθε ψευτο-Έλληνα, όχι κάθε ρατσιστή,

που εξέκασε πως να Αγαπάς.

Έν μπορείς να μου ζητάς να ξεκάσω τζιαί εγώ πως να Αγαπάω.

Έν μπορείς να μου ζητάς να ξεκάσω τζιαί εγώ πως να είμαι Άνθρωπος.

Βρωμίζεις τη ψυχή μου με τον Λόγο σου.

Αλλά εν να ανθίζω.

Έννά φκάλλω φτερά,

έννά φκάλλω κλαθκιά,

έννά ανθίζω

τζιαί έννά με βρίσκεις μπροστά σου.

Τζιαί μέρες σαν την σημερινή,

δεν θα με κάρνουν να λυπούμε.

Μέρες σαν την σημερινή

έννά με κάρνουν να πεισματώνω ακόμα παραπάνω,

να επιμένω να αρνούμαι την Ασκήμια σου.

Να φυτεύω τζιαί να γεννώ αγνό Φώς,

αγνό Φώς που να σε κρούζει.

Ευαγγελία Π.

Για τα πραγματικά αίτια πίσω που την σημερινή ρατσιστική έξαρση

Άμα φκάνει ο ρατσισμός περίπατο, οι «ξένοι» εν απλά η δικαιολογία – ο πραγματικός στόχος εν οι Κύπριοι

Το επεισόδιο με την επίθεση μιας ομάδας παλαιστίνων εναντίον ενός αστυνομικού στην Λάρνακα έγινε αφορμή για να φκαλουν μερικοί, πάλε, τον ρατσισμό τους περίπατο. Με αναμενόμενο αποτέλεσμα: στο τέλος μια ομάδα μαθητών, οργανωμένων σε ένα κλίμα υστερίας που εκαλιεργουσαν μερικοί στην Λάρνακα, επιτέθηκαν σε παλαιστίνους μαθητές τζαι μαθητρίες. Το ήθος τζινων που οργάνωσαν την επίθεση ήταν το γνωστό: 100-150 άτομα προσπαθούσαν να λυντσάρουν 15. Έτσι εν η παλληκάρκα μερικών. Το ότι ήταν νεαροί αναγνωμένοι στην εκτόνωση των γνωστών κερκίδων της περιοχής, και οι οποίοι μάλλον εκουριστηκαν που άλλους, είναι ίσως κάποιο ελαφρυντικό.

Όσοι όμως οργάνωσαν τζινες τις ημέρες εκδηλώσεις δαιμονοποιώντας [μέσα από ψέματα και παραποιήσεις] την παλαιστινιακή κοινότητα, έχουν η δεν έχουν ευθύνες;

Διότι αν το πραγματικό ζήτημα ήταν η επίθεση ενάντια στον αστυνομικό, τότε προφανώς θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι το ζήτημα το ανάλαβε η δικαιοσύνη: είχαν προσαχθεί οι ύποπτοι στην δικαιοσύνη τζαι εισειν ανακοινωθεί ότι θα απελαθούν όσοι ενήλικες θα εκαδικαζονταν σαν εμπλεκόμενοι. Όμως όσοι εκαλιεργουσαν για μέρες το κλίμα μίσους τζαι τελικά [ήμερα η έμμερα] οργάνωσαν την επίθεση στο Λύκειο Βεργίνας ήθελαν προφανώς να συντηρήσουν την κρίση – όπως τα ΜΜΕ που έδειχναν και ξανσάδειχναν το κλπ των 30 δευτερόλεπτων που φαίνεται ότι κάποιοι κτυπούν τον αστυνομικό. Για να φαίνεται σαν κάτι παρατεταμένο, για να καλλιεργήσουν το μίσος που είδαμε το ηρωί με τα αφνιασμένα παιδιά να θέλουν να κτυπήσουν άλλα παιδιά. Η συντήρηση της υστερίας. Τζαι στην βουλή ο Κουλις δήλωσε ότι ήταν σε «απελπισία» γιατί εν τον άφηναν να κάρει πάλε ρατσιστικό show, τζαι να προσφέρει τον οβολό του στο μίσος: εκαθυστεραν η αίτηση του να συζητηθεί πρόταση να διουν στους πολιτικούς πρόσφυγες 20% του αντιστοιχίου επιδόματος για τους κύριους λήπτες βοήθηματος [οι πολιτικοί πρόσφυγες, οι οποίοι είναι οι μόνιμοι μη-κύριοι που παίρνουν βοήθημα, είναι 2-3% του συνόλου]. Οι ρε Κουλις να τους αφήκουν να πεινούν, να πεθάνουν που την πεινα τζαι να σου στείλουν σε οπτικογραφηση τα τελευταία τους στιγμόματα.

Πόσον άρρωστος μπορεί να εν ένας άνθρωπος;

Ποσην κατσαν του άφσαν μέρα του τούτου του τύπου για να φκαλει στην κυκλοφορία τόση αθλιότητα;

Κατά τα άλλα ο Κουλις είναι ο βουλευτής που έχει οικειοποιηθεί δημόσια γη για προσωπικά συμφεροντα τζαι ζει άνετα με τα επιδόματα που του φέρους μας – τρώει που μισθούς ψηλούς τζαι θα πάρει κόνηρα συντάξεις πουλοντας λουβανες στην Βουλή. Που στο τέλος απλά θα μας εκθέσουν σαν χώρα. Αλλά ο Κουλις θα παίρνει τα επιδόματα του τζαι για να μεν το προσέξουμε θα φωνάζει για κάποιους άλλους.

Η μικρότητα τζαι η αθλιότητα όμως δεν ήταν χαρακτηριστικό μόνο ενός τύπου όπως ο Κουλις. Ο Ιωνας Νικολάου του Δυσου [που σαν κόμμα δηλώνει φιλελεύθερο τζαι «ευρωπαϊκό»] εδηλώσαν ότι η επίθεση εναντίον του αστυνομικού «επιβεβαιώνει» ότι υπάρχουν «εγκληματικά στοιχεία» ανάμεσα στους πολιτικούς πρόσφυγες. Όπως, κατ'αναλογία, άμα γίνονται επεισόδια σε μια πόλη φταιουν ολλοι οι κάτοικοι; Άμα γίνονται επεισόδια στα γήπεδα φταιουν ολλοι για το τι κάρνουν μερικοί; Το να τζιτίζει κάποιος μια ολόκληρη ομάδα ανθρώπων με την συμπεριφορά μερικών είναι το πιο κλασικό σύμπτωμα ρατσισμού. Και όμως αυτός ο κύριος είναι και επικεφαλής της επιτροπής «θεσμών και αξιών» της βουλής. Για να μην νομίσει κάποιος ότι αυτό είναι απλά κάτι που ξέφυγε του κ. Ιωνά, να αναφέρουμε επίσης ότι ήταν στην κερκίδα όταν μια άλλη ομάδα αφνιασμένων «ανεγκέφαλων» [όπως τους αποκάλεσε τζαι ο ηγέτης του κόμματος του] επιτέθηκαν σε 15 μέλη μιας τουρκικής ομάδας. Ο Ιωνας δεν ήβρε μια λέξη να πει. Τόση συνέπεια. Ενώ συνήθως εισει πολλά να πει άμα γίνονται επεισόδια από οπαδούς άλλων ομάδων – εκτός του αποελ εννοείται. Οι αξίες του Ιωνα εν πάντα «παράξενα» συμπερονοτολογικές. Άμα έγινε η επίθεση των τραμπούκων ενάντια στα 15 παιδιά των παλαιστίνων ο κ. Ιωνας εισεν μας ότι φταιεί η

«μεταναστευτική πολιτική».

Τούτος ο τύπος δίνει την εντύπωση ότι τζαι πτώμα να εισειν μπροστά του [λόγω της υστερίας την οποία ενθαρρύνει έμμεσα] ήταν να κοιτάξει αλλού τζαι να κατηγορήσει κάποιους ανυπάλους του.

Πόσο χαμηλά μπορεί να πέσει κάποιος για να θκιακονησει λλους ψήφους φανατικών;

Την πιο άθλια συμπεριφορά όμως, τζαι λόγω ιστορικών καταβολών, είχαν την στελέχη της Εδεκ. Η Εδεκ, για όσους θυμούνται, είχε, για δεκαετίες, τους παλαιστίνους σαν σύμβολο. Οι κακές γλώσσες έλεγαν [και λένε] ότι ο Λυσσαριδης έκαμε πολλά λεφτά με τις συναλλαγές του με τον αραβικό κόσμο. Τζαι στα θετικά, η Εδεκ, που έκφρασε την αντίσταση στον φασισμό την δεκαετία του 70, κουβαλούσε περήφανα τα σύμβολα και την ταύτιση με την παλαιστινιακή αντίσταση. Σήμερα μετά από το πρώτο επεισόδιο στο γραφείο ευημερίας στην Λάρνακα, ο Κουταλιανος της Εδεκ εκφαλεν επίσης λόγους όπου εταυπηεν την πράξη των λίγων με τους μετανάστες συνολικά τζαι την παλαιστινιακή κοινότητα. Αλλά την αθλιότητα του βουλευτή Γ. Βαρνάβα δεν την φτάνει κανένας. Ενώ είχε γίνει ήδη το ηρωί η επίθεση ενάντια στα παιδιά στο Λύκειο Βεργίνας, ο Βαρνάβας παρέλασε το βράδυ στην πορεία μίσους ενάντια στους παλαιστίνους.

Πόσο χαμηλά μπορεί να πέσει κάποιος;

Τούτος ο άνθρωπος σε λλιον θα πανηγυρίζει για τα βασσανα των παλαιστίνων που το 1948.

Αυτή είναι η Εδεκ;

Δεν υπάρχει πια πάτος;

Να δούμε λοιπόν πόση ιστορική μνήμη έχει μείνει όταν θα έρθουν οι εκλογές.

Γιατί εδώ πρόκειται για ιστορικό θράσος – ένας τύπος που καμώνεται ότι ανήκει σε ένα "ευρωπαϊκό" σοσιαλιστικό κόμμα συμμετέχει σε μια νεοφασιστική σύναξη.

Όποιοι νομίζει ότι όλα αυτά είναι απλά έκφραση μια επιθετικής μίσους ενάντια σε μια ομάδα ξένων και αδύνατων, κάρνει λάθος. Τουτη η νοοτροπία μπορεί να προσπαθεί να δαιμονοποιήσει μια μικρή κοινότητα μεταναστών, αλλά ο στόχος είναι εσωτερικός. Τζαι στο εσωτερικό, σε εμάς του Κύπριους, θα καταλήξουν οι συνέπειες αυτού του μίσους, των παραποιήσεων τζαι των ψεμάτων που κυκλοφορούν μερικοί – όπως έγινε τζαι το 1974. Ήδη τον τελευταίο καιρό αρχίζει να φαίνεται ότι ίδιοι οι οποίοι καλλιεργούν την υστερία ενάντια στους μετανάστες και ιδιαίτερα τους πολιτικούς πρόσφυγες [σαν τον εύκολο στόχο], πρωτοστατούν επίσης στις επιθέσεις ενάντια στους Κύπριους. Η επίθεση στο Λύκειο Βεργίνας ήταν τζαι μια επίθεση ενάντια στους Κύπριους μαθητές οι οποίοι ήθελαν να συνεχίσουν κανονικά τις σπουδές/μαθηματα τους – με το ίδιο θράσος του ψέματος του το οποίο ο Κουλις ανέμησε την ψεύτικη επιπαγή για μετανάστες, διάφοροι εκαλιεργουσαν ψέματα για να κλείσουν το σχολείο.

Αλλά το ζήτημα πάει βαθύτερα. Όπως παρατήρησαν πρόσφατα και οι συνεκνίες οικοδόμων, συχνά οι ίδιοι οι οποίοι καλλιεργούν τον ρατσισμό, είναι και οι εργοδότες μεταναστών με πολύ χαμηλούς μισθούς. Η πρακτική είναι απλή: ξέροντας ότι οι μετανάστες είναι απαραίτητοι στην κυπριακή οικονομία και ότι στα πλαίσια της ευρωπαϊκής ένωσης υπάρχουν δεδομένα για τον σεβασμό όλων των ανθρώπων, καλλιεργούν κλίμα ρατσισμού για να μπορούν να εργοδοτούν τους μετανάστες [νόμιμους η παράνομους] πολύ πιο φηνά. Ο φοβισμένος μετανάστης είναι εύκολη λεία – και θα εργοδοτηθεί με πολύ πιο χαμηλό μισθό. Η θα πληρώσει ότι έχει και δεν έχει στα κυκλώματα δικηγόρων – που συχνά παίζουν τον διπλό ρόλο.

Τα παραδείγματα αυτής της [συνειδητής η απλή πρακτικής] στρατηγικής είναι ήδη εδώ: Ο Νικόλας Παπαδόπουλος λ.κ. εξαπέλυσε πρόσφατα επίθεση ενάντια στην σύζηση του κατώτατου μισθού γιατί, λέει, αυτή η σύζηση έγινε «για τους ξένους εργάτες». Το ότι λέει ψέματα είναι δεδομένο για τον εν λόγω κύριο – πρόσφατα έγινε ρεζίλι όταν αποκαλύφθηκε ότι έκανε θέμα στην βουλή για τον επικεφαλής της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης με ψευδή στοιχεία. Όμως εδώ το ζήτημα είναι ευρύτερο από την συνθηθισμένη προσωπική εμπάθεια με την οποία πολιτεύεται. Ο Παπαδόπουλος είναι δικηγόρος και οι πελάτες του είναι πλούσιοι και εκατομμυριοστικοί. Και αυτοί φυσικά δεν θέλουν κατώτατο μισθό, ούτε σύζηση των εισοδημάτων των εργαζομενων. Προμοούν να υπάρχουν εξευτελιστικοί μισθοί – για να εκμεταλλεύονται πιο εύκολα τους ξένους και για να πληρώνουν ακόμα και στους Κύπριους μισθούς πείνας. Δεν ξέρει ο Νικόλας, τον οποίο έβαλε στην βουλή ο μπαμπάς του, ότι υπάρχουν κιλιάδες Κύπριοι με κατώτατο μισθό; Πωλήτριες, νεαροί απόφοιτοι κλπ; Προφανώς δεν τον ενδιαφέρει. Θέλει να κοπούν οι κατώτατοι μισθοί

για να ευκολύνονται οι πελάτες τους – αυτοί που τον πληρώνουν στο δικηγορικό του γραφείο, αυτοί που τον κάνουν να νοιώθει ότι έχει εξουσία. Όπως άλλωστε έκανε και με την προσπάθεια να μην περάσει ο φόρος για τους πλούσιους. Και μετά γυρίζει και κατηγορά τους μετανάστες. Ο ρατσισμός είναι σταχτη στα μάτια.

Ένας άλλος δικηγόρος εκφραστής της διπλοπροσωπίας και των συμφερόντων που κρύβονται πίσω από την καλλιέργεια του ρατσισμού είναι ο Ρικκος Ερωτοκροϊτου. Όταν δημοσιεύτηκε πρόσφατα ότι ήταν ο δικηγόρος νεοφασιστικής οργάνωσης, βγήκε και είπε ότι είναι και δικηγόρος πολιτικών προσφύγων. Πολύ χρήσιμο.

Προφανώς οι φασίστες πελάτες του δημιουργούν κλίμα για να πληρώνουν πιο ακριβά οι πολιτικοί πρόσφυγες πελάτες.

Αυτά είναι τα νούμερα της βουλής. Ζουν εις βάρος μας. Παίρνουν μισθούς και συντάξεις για να καμώνονται ότι κάνουν κάτι – και μερικοί από αυτούς έχουν πρόβλημα με τον κατώτατο μισθό των υπολοίπων πολιτών, τζαι άμα δυσκολέψουν τα πράματα αρχίζουν να ψάχνουν για στόχους δαιμονοποιήσης.

Για να εκφοβίσουν. Οί μόνο του αδύνατους, αλλά τζαι την υπόλοιπη κοινωνία. Γιατί η επίθεση ενάντια στα παιδιά στην Λάρνακα δεν είχε στόχο μόνο του Παλαιστίνους – είχε στόχο και τον εκφοβισμό των Κυπρίων μαθητών.

Πρέπει να αντλήσουμε από τα αποθέματα αντίστασης τζαι οράματος που εισει τοίτη η κοινωνία τζαι να μέν αφηκουμε τον φόβο που προσπαθούν να περάσουν οι λλιοι να κυριαρχήσει στις πράξεις τζαι στο μυαλό.

Τζαι ενεν μόνο η μνήμη – είναι και το μέλλον. Σήμερα δεν μπορούμε πια να κρυφκομασεν πίσω που αιτιαπίτες ότι δεν μας βλέπει κανένας. Έχουμε υποχρεώσεις στους θεσμούς [την Ε.Ε., τον ΟΗΕ, τα διεθνή δικαστήρια] στους οποίους ανήκουμε σαν Κυπριακή Δημοκρατία – τζαι από όπου αντλούμε την νομιμοποίηση που μας επιτρέπει να είμαστε δαμαί τζαι να παράγουμε, με την βοήθεια των μεταναστών, τον πλούτο που έχουμε σαν κοινωνία.

Πρέπει το ερωτημα να μπει με σαφήνεια στην καθημερινότητα μας: θα μπορούσαμε να εκουμε το βιοτικό επιπεδο που απολαμβανουμε χωρίς την βοήθεια των μεταναστών; Είτε στις εργασιες που δεν θελούμε πια να κανουμε, είτε στις αναγκες που δεν μπορούμε πια να καλυπουμε – από το σπιτι, μεχρι το αναγιωμα των μωρων, μεχρι την φροντιδα για τους ηλικιωμενους; Είναι αυτονοπη δεδομενο της οικονομικης πραγματικοτητας ότι αυτη η εργασια δημιουργα πλουτο και ευημερια.

Τζαι γυρον μας υπάρχουν άνθρωποι τζαι θεσμοί που βλέπουν. Στο Λύκειο της Λάρνακας υπήρχαν ευρωπαϊοί μαθητές που μόλις είχαν φύει. Το ΕΔΑΔ πρόσφατα αποφάσισε ότι οι συνθήκες κράτησης των μεταναστών στην Ελλάδα είναι τόσο κακές που συνιστούν είδος «βασανιστηρίων η απάνθρωπων και εξευτελιστικής συμπεριφοράς». Άσε να φτάσουν τα νέα του Κουλις τζαι του Βαρνάβα τζικατω τζαι θα δούμε ποιοι θα κάρνουν καζιν.

Το μέλλον ανήκει σε όσους θεωρούμε τζαι βιώνουμε σαν αυτονοπη την συνυπαρξη με τον «Άλλο» -σαν οικονομικο, πολιτιστικο τζαι οικονομικο δεδομενο. Γιατί εν η εμπειρία μας τζαι η ιστορία μας σε τούτο τον χώρο να ζούμε με «Άλλους», αλλά τζαι γιατί έτσι προδιαγράφεται η ιστορική μας πορεία, σαν κοινωνιας, στα πλαίσια της Ε.Ε. αλλά τζαι της γεωγραφικης μας περιοχης. Σε τούτα τα πλαίσια η αντίσταση στον ρατσισμό εν θέμα ηθικης, αξιοπρέπειας αλλά τζαι αγώνιας για τα δικαιώματα μας ενάντια σε όσους χρησιμοποιούν την δαιμονοποιηση των μεταναστών για να προωθουν τα δικα τους συμφεροντα εναντια στο «κοινο καλο».

Ομάδα Κυπρίων Εργαζομενων [τζαι με κατωτατο μισθο]

